

Szanowni Państwo,

Proces tworzenia naszego pisma trwa. Zmiany graficzne wprowadzone zostały już w numerze drugim i cały czas dopracowywany jest zakres merytorycznej zawartości czasopisma. W numerze bieżącym kolejna znacząca zmiana – był Inżynier Budowlany jest **Inżynier Budownictwa**. Zmiana tytułu jest reakcją wydawcy na głosy i postulaty członków Izby, wyrażanych m.in. na zjazdach izb okręgowych.

Ponieważ zamierzeniem wydawcy jest tworzenie informacji, która jest odpowiedzią na potrzeby środowiska w tym zakresie, zatem zarówno zawartość merytoryczna miesięcznika, jak i jego szata graficzna tworzona jest przy współudziale Państwa. Prosimy nadal o uwagi, komentarze i sugestie dotyczące naszego Inżyniera. W moim przekonaniu ich efektem będzie jeszcze lepsze pismo, niezbędne w pracy wszystkich członków Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

Przy okazji, z przyjemnością chcę poinformować, że współpracujące z Izbą, na podstawie podpisanych porozumień, stowarzyszenia naukowo-techniczne zadeklarowały chęć przystąpienia do spółki wydającej miesięcznik. Proces jej formowania zostanie wkrótce zakończony i wówczas, zgodnie z regulaminami, wszyscy udziałowcy będą współtworzyć „Inżyniera Budownictwa”.

▶ prof. dr hab. inż. **ZBIGNIEW GRABOWSKI**
prezes Krajowej Rady
Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

SAMORZĄD ZAWODOWY

- 2 ▶ **Kanon ustrojowy samorządu zawodowego**
- 4 ▶ **Ochrona interesów zawodowych członków PIIB**
- 6 ▶ **Zjazd Pomorskiej OIIB**
- 8 ▶ **Zjazd Kujawsko-Pomorskiej OIIB**

BIULETYNY

- 10 ▶ **„Budowlani” – biuletyn MOIIB**
- 11 ▶ **Przed III Zjazdem Sprawozdawczym
Małopolskiej OIIB**
- 12 ▶ **„Kwartalnik Łódzki” – biuletyn ŁOIIB**

PYTANIA I ODPOWIEDZI

- 13 ▶ **Odpowiada prawnik**
- 16 ▶ **Ubezpieczenie OC**

INŻYNIER W UNII

- 18 ▶ **Podstawowe pojęcia prawodawstwa UE
przydatne dla inżynierów**
- 22 ▶ **SIDiR – podstawy i zakres działalności**

PRAWO

- 24 ▶ **Kalendarium**
- 26 ▶ **Zamówienia publiczne**

RYNEK

- 29 ▶ **Współdziałanie uczestników procesu
inwestycyjnego – VII konferencja problemowa
IPB i PIIB**
- 31 ▶ **Czasopisma specjalistyczne**

**Inżynier
budownictwa**

Wydawca: Wydawnictwo PIIB sp. z o.o.
00-050 Warszawa, ul. Świętokrzyska 14a
tel.: (0-22) 336 14 81, www.piiib.org.pl
Prezes Zarządu: Tadeusz Nawracaj
Redaktor naczelna: Barbara Mikulicz-Traczyk
Sekretarz redakcji: Aleksandra Lemańska
Korekta: Małgorzata Kozłowska
Reklama: Agata Dławichowska-Głuszczyk
Druk: Wojskowe Zakłady Graficzne
ul. Grzybowska 77, 00-844 Warszawa
tel.: (0-22) 620-12-61
Skład: Pierwszy Akapit
tel.: (0-22) 448-57-56

Nakład: 91 000 egz.

Kanon ustrojowy samorządu zawodowego

▼
Rola samorządów
zawodowych
w tworzeniu
demokratycznego
państwa

W pierwszych dniach kwietnia br. w Belwederze odbyło się spotkanie przedstawicieli 16 samorządów zawodowych, które w naszym kraju zrzeszają już ponad 600 tysięcy członków. Debata „Rola samorządów zawodowych w tworzeniu demokratycznego państwa” ma być początkiem wspólnego działania na rzecz właściwego wizerunku samorządu w nowej rzeczywistości. Etyka zawodowa, profesjonalizm, poziom świadczonych usług – to najważniejsze tematy, obok nich pojawiła się kwestia sposobu przejęcia i realizowania, zgodnie z zapisem ustawowym, zadań pozostających dotychczas w kompetencji administracji państwowej.

Poniżej publikujemy treść wystąpienia dr. inż. Andrzeja Bratkowskiego, wiceprezesa PIIB, wygłoszonego podczas debaty „okrągłego stołu” samorządów zawodowych.

Dwuletnie doświadczenia Izby Inżynierów Budownictwa, jako jednego z „najmłodszych” samorządów zawodowych w kraju, pozwalają już na wyrażenie pewnych ogólniejszych stwierdzeń, które dotyczą ogromu nieporozumień, tyleż w kwestii samorządu w ogóle, co zawodowego w szczególności, oraz jego miejsca i roli w strukturze państwa. Wciąż musimy dziesiątkom ludzi tłumaczyć, że nie jesteśmy kolejnym stowarzyszeniem naukowo-technicznym, że nie jesteśmy żadnym związkiem zawodowym lub czymś podobnym.

Pierwotnym źródłem tak wielu nieporozumień są chyba niezbyt szczęśliwe, ograniczone i niewiele mówiące zapisy konstytucyjne, dotyczące innych postaci samorządu poza instytucją samorządu powszechnego (terytorialnego). O ile samorząd terytorialny został w naszej Konstytucji potraktowany względnie szeroko - ustrojowy art. 16 oraz cały rozdział VII, pt. „Samorząd terytorialny” (art. 163-172) - o tyle samorząd specjalny sprowadzony został wyłącznie do samorządu zawodowego (art. 17), i to w sposób dość kaleki.

Można oczywiście zrozumieć dlaczego dzisiaj nie ma potrzeby mówić w Polsce o samorządzie specjalnym dla mniejszości narodowych czy związków wyznaniowych, ale trudno przecież uznać za usprawiedliwione pominięcie we współczesnym państwie konstytucyjnych dyrektyw np. w odniesieniu do samorządu gospodarczego. W tym względzie notujemy regres nawet w stosunku do Konstytucji Marcowej z 1921 r. (art. 68 „Obok samorządu terytorjalnego osobna ustawa powoła samorząd gospodarczy dla poszczególnych dziedzin życia gospodarczego...”). I kto wie zresztą, czy np. dzisiejsze polityczne, partyjno-związkowe dewiacje środowiska chłopskiego nie są właśnie skutkiem niedoceniań ustrojowej roli samorządu rolniczego (izb rolniczych) i jego peryferyjnego usytuowania wobec innych organów władzy publicznej.

W dzisiejszym zatem odbiorze społecznym instytucja samorządu kojarzy się praktycznie tylko z samorządem terytorialnym, traktując inne postaci samorządu jako coś marginalnego. W szczególności, w odniesieniu do samorządu zawodowego uważa się na ogół, że w istocie jest to jakaś postać współczesnej korporacji cechowej, być może z pewnymi zaletami dla zainteresowanych, ale raczej z wadami dla ich klientów. Ten skrajny, niekorzystnie uproszczony stereotyp utrwała zresztą dzisiejszy ogląd medialny niektórych problemów związanych z działalnością różnych środowisk zawodowych.

Obecnie, i jeszcze co najmniej przez kilka lat, nie należy liczyć na pożądane uzupełnianie Konstytucji uchwalonej w 1997 r. Społeczną rzeczywistość kształtuje jednak tyleż prawo pisane, co uznane zwyczajnie. Właśnie zatem w tej warstwie zwyczajowej wiele można i należy dzisiaj zrobić pro publico bono. Jest bowiem poza sporem, że nie tylko terytorialny, ale każdy samorząd z założenia uczestniczy w sprawowaniu władzy publicznej. W konsekwencji więc także wobec samorządu zawodowego należy w praktyce ustawowej odnosić odpowiednie postanowienia ustrojowe określające konstytucyjne prawa i obowiązki samorządu (terytorialnego).

Kluczową w tym względzie sprawą jest czytelne określenie, w konkretnych ustawach, przypisanego danemu samorządowi zawodowemu przedmiotu i zakresu poruczonych mu zadań publicznych oraz źródła niezbędnych ku temu środków finansowych. Konstytucyjny dziś zapis - jakoby zadania te w istocie sprowadzały się do środowiskowej reprezentacji i pieczy nad należytych wykonywaniem zawodów zaufania publicznego - jest niewiele wyjaśniającym i mało konstruktywnym skrótem myślowym. Z reguły przecież każde dobrowolnie zawiązane stowarzyszenie, obok pieczy nad swoimi członkami (w tym także o charakterze samo-

Ochrona interesów zawodowych członków PIIB

Prezes PIIB prof. Zbigniew Grabowski wystąpił do Prezesa UZP z wnioskiem o wpis PIIB na listę organizacji uprawnionych do wnoszenia środków ochrony prawnej w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego, prowadzonej przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych.

Polska Izba
Inżynierów
Budownictwa
na liście UZP

Polska Izba Inżynierów Budownictwa jest samorządem zawodowym zrzeszającym osoby uprawnione do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie i zgodnie z przepisem art. 8 pkt 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów do jej zadań należy reprezentowanie i ochrona interesów zawodowych swoich członków. Zgodnie z art. 179 ust. 3 pkt 3 ustawy z 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych spełnia przesłanki do uzyskania wpisu na listę organizacji uprawnionych do wnoszenia środków ochrony prawnej prowadzonej przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych.

Uchwała Krajowej Rady

Na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, Krajowa Rada PIIB wskazała Mazowiecką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa jako właściwą terytorialnie do zrzeszania polskich obywateli zamieszkałych za granicą, którzy chcą wykonywać samodzielne funkcje techniczne w budownictwie na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. PIIB widząc potrzebę ustalenia jednolitego standardu przyjmowania w poczet Izby specjalistów z krajów Unii Europejskiej, bez naruszenia interesu społecznego obywateli polskich, uznała, że do czasu wypracowania jednolitych zasad postępowania z obywatelami państw obcych najlepszym zabezpieczeniem interesu społecznego będzie wyznaczenie jednej izby okręgowej do zrzeszania obywateli polskich zamieszkałych za granicą. Uchwała, która obowiązuje od 17 grudnia 2003 roku, uzyskała akceptację Departamentu Architektury i Budownictwa Ministerstwa Infrastruktury.

Prezes Urzędu
Zamówień Publicznych

Warszawa 31.03. 2004 r.

Nr LO/2867/04

DECYZJA

Na podstawie art. 104 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1660) oraz art. 179 ust. 4 w związku z art. 179 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 19, poz. 177)

po rozpatrzeniu wniosku Prezesa Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie (pismo znak: L.dz. P/1421/04 z dnia 18.03.2004 r.)

postanawiam

wpisać Polską Izbę Inżynierów Budownictwa w Warszawie na listę organizacji zrzeszających wykonawców uprawnionych do wnoszenia środków ochrony prawnej w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego.

POUCZENIE

Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

WICEPREZES
Urzędu Zamówień Publicznych
Włodzisław Pielonowski

Otrzymuje: Prezes Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie

Budowlani

Biuletyn Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Kolejny, czwarty numer naszego biuletynu „Budowlani” ukazuje się w przededniu III Zjazdu Sprawozdawczego Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Okręgowy Zjazd jest najwyższym organem okręgowej izby. Przypomnę więc, że 26 czerwca 2002 roku na I Zjeździe MOIIB dokonaliśmy wyboru władz w naszym okręgu na 4-letnią kadencję oraz wybraliśmy delegatów na Krajowy Zjazd Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie. Zgodnie z „Ustawą o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa i urbanistów” oraz naszym statutem, co roku między zjazdami wyborczymi mają odbywać się zjazdy sprawozdawcze. W ubiegłym roku (15 kwietnia) dokonaliśmy podsumowania działalności MOIIB od zjazdu wyborczego oraz przyjęliśmy preliminarz budżetu i kierunki działania Izby na 2003 rok.

Na III Zjeździe Sprawozdawczym, który zaplanowano 27 kwietnia, delegaci dokonają oceny działalności merytorycznej i finansowej MOIIB i przyjmą budżet na 2004 rok. Sądzymy także, że zostaną podjęte uchwały upoważniające naszych delegatów na krajowy zjazd sprawozdawczy PIIB, który odbędzie się w dniach 18-19 czerwca w Warszawie, do wystąpienia z odpowiednimi wnioskami i decyzjami. Dlatego w obecnym numerze biuletynu wiele miejsca poświęcamy sprawozdaniom Rady i jej organów za 2003 rok.

Zgodnie z sugestią Rady Programowej naszego biuletynu, w kolejnych numerach staramy się zamieszczać cie-

kawe artykuły z poszczególnych branż budowlanych. Tym razem publikujemy dwa artykuły dotyczące budownictwa wodno-melioracyjnego na terenie Małopolski. Zamieszczamy także ciekawy wywiad z zastępcą Prezydenta Miasta Krakowa dr. inż. Kazimierzem Bujakowskim. Podajemy również interpretację i wyjaśnienie Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego w sprawie uprawnień budowlanych i wpisu do centralnego rejestru oraz wyjaśnienie Ministerstwa Finansów w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia OC architektów i inżynierów budownictwa. Ponadto w biuletynie zamieściliśmy drugą część artykułu dotyczącego odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej.

Prezentujemy Państwu także ofertę dotyczącą szkoleń, kursów, seminariów i konferencji na II kwartał 2004 roku, organizowanych lub współorganizowanych przez MOIIB oraz zasady gospodarki PIIB w 2004 roku.

► Jednym z podstawowych zadań samorządu zawodowego w budownictwie jest współdziałanie w doskonaleniu kwalifikacji zawodowych swoich członków. W celu realizacji tego zadania Małopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa przyjęła w swoim programie działania organizację szkoleń i systematyczne doksztalcenie m.in. poprzez prenumeratę dla członków podstawowych czasopism technicznych, rekomendowanych przez Polską Izbę Inżynierów Budownictwa i branżowe stowarzyszenia. Każdy region ma jednak swoją specyfikę, co odzwierciedla się

w wydawaniu własnych biuletynów informacyjnych przez niektóre okręgowe izby. Uznaliśmy więc, że małopolska izba, zaliczająca się do jednej z największych w kraju (aktualnie mamy zarejestrowanych w bazie Izby ok. 9500 osób), także powinna wydawać własny biuletyn informacyjny. Wprawdzie mamy od początku istnienia Izby własną stronę internetową, na której staramy się podawać najistotniejsze i bieżące informacje, ale mamy świadomość, że tą drogą nie docieramy do wszystkich naszych członków i innych osób zainteresowanych działalnością Izby (szacujemy, że jedynie ok. 15 proc. członków ma stały dostęp do Internetu). Podjęliśmy więc próbę wydawania własnego biuletynu o nazwie „Budowlani”. Pierwszy numer biuletynu został wydany w październiku 2003 roku, a kolejne ukazały się w cyklu dwumiesięcznym. W przygotowaniu jest czwarty numer, który zostanie rozesłany przed III Zjazdem Sprawozdawczym MOIIB, zaplanowanym na 27 kwietnia do wszystkich naszych członków, mających na bieżąco opłacone składki. Biuletyn redaguje 2-osobowy zespół (przewodniczący i sekretarz Izby), a wydawcą jest Małopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, co związane jest ze znacznym obniżeniem kosztów jego wydawania. Aby udoskonalić biuletyn, została powołana Rada Programowa, składająca się z przedstawicieli wszystkich 7 branż wchodzących w skład Izby Inżynierów

Budownictwa. Bardzo nam zależy, aby biuletyn kompetentnie przedstawiał problemy nękające wszystkie branże budowlane. W biuletynie publikujemy najważniejsze informacje z działalności izby okręgowej i krajowej, informacje o zmieniających się przepisach prawnych, ustawach, rozporządzeniach, nowościach materiałowo-technologicznych oraz ważnych wydarzeniach

interesujących szerokie środowiska budowlane z naszego regionu. Publikujemy także plany szkoleń, kursów, seminariów, które dla członków Izby są bezpłatne. Ponadto w każdym numerze staramy się zamieścić wywiad z przedstawicielem władz regionu oraz interesujący artykuł branżowy. Bardzo pochlebne opinie dotyczące zarówno treści merytorycznych, jak i strony

redakcyjnej naszego biuletynu, które docierają do nas od Czytelników, przede wszystkim członków Małopolskiej Izby Inżynierów Budownictwa, ale także z innych okręgów cieszą, ale zarazem zobowiązują do dalszego doskonalenia naszego biuletynu „Budowlani”.

► dr inż. **ZYGMUNT RAWICKI**
Przewodniczący Rady MOIIB

Przed III zjazdem sprawozdawczym MOIIB

Z chwilą powstania Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa nasza społeczność otrzymała uprawnienia władcze, ale także współodpowiedzialność za jakość budownictwa. Chciałbym również podkreślić, że zgodnie z § 17 Konstytucji zawód nasz stał się zawodem zaufania publicznego, tak jak zawód lekarza, prawnika czy architekta. Szczególnie cennym jest prawo przyznawania uprawnień do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie i ponoszenia odpowiedzialności za podejmowane decyzje. Określone zostały prawa i obowiązki różnych dyscyplin inżynierskich: konstruktorów budownictwa ogólnego, budowy mostów i dróg, budownictwa wodno-melioracyjnego a także instalacji i urządzeń sanitarnych oraz elektrycznych.

Okręgowy Zjazd jest najwyższym organem okręgowej izby. 26 czerwca 2002 r. na I Zjeździe MOIIB dokonaliśmy wyboru pierwszych władz w okręgu na 4-letnią kadencję oraz wybraliśmy delegatów na Krajowy Zjazd Izby Inżynierów Budownictwa

w Warszawie. Zgodnie z „Ustawą o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa i urbanistów” oraz naszym statutem, co roku między zjazdami wyborczymi mają odbywać się zjazdy sprawozdawcze. Na zjeździe sprawozdawczym 15 kwietnia ubiegłego roku dokonaliśmy podsumowania działalności MOIIB od zjazdu wyborczego oraz przyjęliśmy preliminarz budżetu i kierunki działalności Izby na 2003 rok. 27 kwietnia br. odbędzie się już kolejny zjazd sprawozdawczy, na którym dokonamy oceny działalności merytorycznej i finansowej Rady i wszystkich organów MOIIB za rok 2003 i przyjmimy budżet na 2004 rok. Sądzę także, że podejmiemy uchwały upoważniające naszych delegatów do wystąpienia z odpowiednimi wnioskami i dezyderatami na Krajowym Zjeździe Sprawozdawczym PIIB, który odbędzie się w dniach 18-19 czerwca br. w Warszawie.

Za nim to jednak uczynimy, chciałbym jako ten, który ma zaszczyt przewodniczyć Radzie MOIIB, już teraz – na półmetku pierwszej kadencji władz

dr inż. Zygmunt Rawicki

samorządu zawodowego w budownictwie w województwie małopolskim, bardzo serdecznie podziękować wszystkim Koleżankom i Kolegom – członkom Rady i innych organów za dobrą dotychczasową współpracę. Pragnę podkreślić, że współpraca była konstruktywna, w duchu wzajemnego zrozumienia i życzliwości – „pro publico bono”.

► dr inż. **ZYGMUNT RAWICKI**
Przewodniczący Rady MOIIB

UPRAWNIENIA BUDOWLANE 1928-2003

W celu zamówienia wydawnictwa „Uprawnienia budowlane wynikające z prawa budowlanego i przepisów wykonawczych w latach 1928-2003” (prezentowanego w numerze 2 IB) prosimy o przesłanie pisemnego zamówienia (zawierającego liczbę zamawianych egzemplarzy, adres zwrotny i dane do faktury) pod adresem Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa lub o kontakt telefoniczny z Biurem Krajowym Izby.

Koszt jednego egzemplarza książki wynosi 40 złotych. Opłatę uiszcza się na podstawie otrzymanej faktury VAT.

Polska Izba Inżynierów Budownictwa
ul. Świętokrzyska 14a, 00-050 Warszawa
e-mail: biuro@piib.org.pl, tel. (0-22) 828 31 89/90 w. 102

Kwartalnik Łódzki

Biuletyn Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

dr inż. Andrzej B. Nowakowski

Od początku działalności Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa przywiązaliśmy dużą wagę do informowania naszych członków o wszelkich aspektach funkcjonowania naszej nowej korporacji zawodowej. Zatem już w czerwcu 2002 roku uruchomiliśmy witrynę internetową ŁOIIB, ponieważ wydawało nam się, iż w XXI wieku będzie to najskuteczniejsze narzędzie pozwalające szybko przekazywać niezbędne informacje. Co prawda, cieszyła się ona stosunkowo małą popularnością, lecz wydawało nam się, że jest to zjawisko normalne na początku każdej działalności.

Aby członków ŁOIIB skutecznie zapoznać z naszymi dokonaniem w 2002 r., zorganizowaliśmy na przełomie lutego i marca 2003 r., w ramach 8 obwodów wyborczych, cykl spotkań członków z przedstawicielami organów naszej Izby oraz delegatami na Krajowy Zjazd. W spotkaniach tych, na które zostały wystosowane zaproszenia do czterech tysięcy ówczesnych członków ŁOIIB, wzięło udział w sumie prawie półtora tysiąca osób. Okazało się więc, że z jednej strony istnieje dość duże zapotrzebowanie na informacje dotyczące samorządu zawodowego inżynierów budownictwa, a z drugiej strony nie bardzo można liczyć na przekazywanie ich za pośrednictwem witryny internetowej, którą systematycznie odwiedza zaledwie kilka procent naszych członków. Z tego płynął oczywisty wniosek, iż należy uruchomić biuletyn informacyjny ŁOIIB. Biorąc pod uwagę fakt, że

zaczęły się już pojawiać tego typu periodyki w innych Izbach, a z drugiej strony przedłużał się czas oczekiwania na centralny biuletyn informacyjny, pod koniec października 2003 roku postanowiliśmy wydać pierwszy numer bezpłatnego czasopisma, które zdążyło dotrzeć do naszych członków w połowie grudnia, w sam raz jako prezent pod choinkę.

Uznaliśmy, że optymalną formułą będzie kwartalnik o charakterze głównie informacyjnym. Przy tej okazji było sporo problemów z wymyśleniem tytułu i w końcu wybór padł na nazwę „Kwartalnik Łódzki”. Wewnętrzne sprawy środowiska, informacje o szkoleniach, aktualności dotyczące bieżącej działalności Izby – to główna tematyka pierwszych numerów, za pośrednictwem których staramy się popularyzować ideę samorządu zawodowego inżynierów budownictwa. Publikujemy także w „Kwartalniku Łódzkim” dokumenty istotne dla członków Izby, takie jak regulaminy czy obowiązujące akty prawne. Chcemy również, aby nasze czasopismo było dla członków ŁOIIB miejscem dialogu dotyczącego istotnych dla nich spraw. W drugim numerze zainaugurowaliśmy cykl wywiadów z osobami związanymi z branżą oraz artykułów, dotyczących interesujących problemów, z którymi inżynierowie stykają się w swej praktyce zawodowej. Staramy się także wprowadzać stałe działy, takie jak: „Czytając ustawę” – kącik zwracający uwagę na przepisy prawne, z którymi warto się zapoznać, „Kartki z historii Izby” – omówienie ważnych wydarzeń z historii samorządu

zawodowego inżynierów budownictwa czy „Kącik architektów” oddany do dyspozycji zaprzyjaźnionej Izby. W najbliższym numerze otwieramy „Forum dyskusyjne”, które w założeniu ma się stać miejscem interesujących polemik.

Chcemy, by czytelnik z zainteresowaniem sięgał po nasz kwartalnik i znajdował tam informacje, których nie będzie w innych czasopismach, dlatego staramy się wsłuchiwać w potrzeby naszych członków i w miarę możliwości publikować interesujące ich materiały. Jesteśmy też otwarci na nowe propozycje.

Mamy nadzieję, że „Kwartalnik Łódzki” będzie dobrze spełniał swoją funkcję, stanowiąc zarazem solidną wizytówkę naszej Izby.

► dr inż. **ANDRZEJ NOWAKOWSKI**
Przewodniczący Rady ŁOIIB

▶ **Mam uprawnienia budowlane, które uzyskałem w 1978 roku na podstawie rozporządzenia ministra gospodarki terenowej i ochrony środowiska, czy zachowują one ważność w dotychczasowym zakresie, szczególnie w kontekście przepisów rozporządzenia ministra gospodarki przestrzennej i budownictwa z 18 lipca 1991 roku, zmieniającego rozporządzenie w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie?**

Na podstawie § 2 rozporządzenia ministra gospodarki terenowej i ochrony środowiska z 20 lutego 1975 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. nr 8, poz. 46 z późn. zm.) do pełnienia samodzielnej funkcji projektanta jest wymagane następujące przygotowanie zawodowe:

1) ukończenie wyższej szkoły technicznej, stwierdzone dyplomem, oraz trzy lata praktyki przy sporządzaniu projektów i rok praktyki na budowie,

2) ukończenie średniej szkoły technicznej, stwierdzone dyplomem lub świadectwem, oraz trzy lata praktyki na budowie i trzy lata praktyki przy sporządzaniu projektów.

Osoby ze średnim wykształceniem technicznym mogą wykonywać samodzielną funkcję projektanta w budownictwie jedynie w specjalności techniczno-budowlanej zgodnej z posiadanym wykształceniem technicznym wyłącznie:

1) **w specjalności architektonicznej - w budownictwie jednorodzinym, zagrodowym oraz innych budynków o kubaturze do 1000 m³,**

2) w innych specjalnościach techniczno-budowlanych - w zakresie obiektów budowlanych, budowli i instalacji o powszechnie znanych rozwiązaniach konstrukcyjnych i schematach technicznych.

Do 1991 r. osoby mające średnie wykształcenie techniczne mogły wykonywać samodzielną funkcję projektanta w budownictwie jedynie w specjalności techniczno-budowlanej, zgodnej z posiadanym wykształceniem technicznym wyłącznie:

1) w specjalności architektonicznej - w budownictwie osób fizycznych,

2) w innych specjalnościach techniczno-budowlanych - w zakresie obiektów budowlanych, budowli i instalacji o powszechnie znanych rozwiązaniach konstrukcyjnych i

schematach technicznych. Zgodnie z § 2 rozporządzenia ministra gospodarki przestrzennej i budownictwa z 18 lipca 1991 r., zmieniającego rozporządzenie w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. u. nr 69, poz. 299) **osoby, które uzyskały stwierdzenie posiadania przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie osób fizycznych, mogą pełnić te funkcje w zakresie określonym niniejszym (czyli znowelizowanym) rozporządzeniem.**

Wojewodowie, na wniosek tych osób mieli obowiązek dokonania w wydanych decyzjach o stwierdzeniu posiadania przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie adnotacji o zmianie zakresu uprawnień do pełnienia tych funkcji.

Z powyższego wynika, że osoby mające uprawnienia budowlane wydane na podstawie pierwotnego tekstu rozporządzenia ministra gospodarki terenowej i ochrony środowiska z 20 lutego 1975 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. nr 8, poz. 46) **nie zachowały ich w brzmieniu pierwotnym** a ograniczonym przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z 18 lipca 1991 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. nr 69, poz. 299).

W takim też, zmienionym w 1991 r. z mocy prawa zakresie, zgodnie z art. 104 Prawa budowlanego osoby te zachowały uprawnienia uzyskane przed dniem wejścia w życie ustawy. Oznacza też, że osób mających ww. uprawnienia budowlane **nie dotyczą ograniczenia** zawarte w przepisach rozporządzenia ministra gospodarki przestrzennej i budownictwa z 30 grudnia 1994 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. z 1995 r. nr 8, poz. 38 z późn. zm.), a w szczególności przepis § 5 ust. 1, zgodnie z którym uprawnienia budowlane w ograniczonym zakresie w specjalności architektonicznej stanowią podstawę do projektowania budynków mieszkalnych jednorodzinnych i inwentarskich na terenach budownictwa zagrodowego oraz gospodarczych i składowych o kubaturze do 1000 m³, a także sporządzania projektów

zagospodarowania działki, związanych z realizacją tych obiektów.

Bez znaczenia jest w omawianych sprawach treść decyzji określającej większe uprawnienia niż wynikające z obowiązujących przepisów, ponieważ zmiana nastąpiła z mocy prawa, a osoba zainteresowana nie wypełniła obowiązku ujawnienia zmiany w treści decyzji.

▶ **Czy osoby mające uprawnienia budowlane, które nie mają wyższego wykształcenia, i w związku z tym tytułu inżyniera, mogą być członkami izb inżynierów budownictwa ?**

Problematykę członkostwa w Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa reguluje rozdział I ustawy z 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. nr 5, poz. 42).

Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy wykonywanie zawodu inżyniera budownictwa polega na projektowaniu obiektów budowlanych, ich realizacji, nadzorze nad procesem ich powstawania, utrzymaniu tych obiektów oraz na edukacji w tym zakresie. Stosownie do przepisu art. 3 ustawy samorząd zawodowy inżynierów budownictwa tworzą członkowie zrzeszeni w izbach inżynierów budownictwa.

Członkostwo w Izbie Inżynierów Budownictwa reguluje art. 5 ust. 2, zgodnie z którym izby inżynierów budownictwa zrzeszają osoby, które:

1) mają uprawnienia budowlane w specjalnościach, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2-5 ustawy - Prawo budowlane (czyli konstrukcyjno-budowlanej oraz instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń: wodociągowych i kanalizacyjnych, cieplnych, wentylacyjnych i gazowych, a także instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych),

2) mają uprawnienia budowlane w specjalności, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy - Prawo budowlane (czyli architektonicznej) w zakresie określonym w art. 14 ust. 3 pkt 2-4 ustawy - Prawo budowlane, tj.:

a) do projektowania w ograniczonym zakresie

posiadania **średniego wykształcenia** odpowiedniego dla danej specjalności lub pokrewnego wyższego wykształcenia, odbycia pięcioletniej praktyki przy sporządzaniu projektów, odbycia rocznej praktyki na budowie,

b) do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń posiadania wyższego wykształcenia odpowiedniego dla danej specjalności, odbycia dwuletniej praktyki na budowie,

c) do kierowania robotami budowlanymi w ograniczonym zakresie **posiadania średniego wykształcenia odpowiedniego dla danej specjalności** lub pokrewnego wyższego wykształcenia, odbycia pięcioletniej praktyki na budowie,

3) mają uprawnienia budowlane w zakresie odpowiadającym zakresowi specjalności, o których mowa w pkt 1 i 2, uzyskane przed dniem wejścia w życie ustawy - Prawo budowlane.

Art. 6 ust. 1 ustawy stanowi, że prawo wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie oraz samodzielnego projektowania przestrzeni w skali regionalnej i lokalnej lub kierowania zespołem prowadzącym takie projektowanie przysługuje **wyłącznie osobom wpisanym na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego**.

Należy też wskazać na przepis art. 8 ustawy określający, że do zadań samorządów zawodowych należy w szczególności:

1) sprawowanie nadzoru nad należyтым i sumiennym wykonywaniem zawodu **przez członków Izby**,

2) reprezentowanie i ochrona interesów zawodowych swoich członków,

3) ustalanie zasad etyki zawodowej i nadzór nad jej przestrzeganiem,

4) **nadawanie i pozbawianie uprawnień budowlanych w specjalnościach, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1-5 ustawy - Prawo budowlane**, zwanych dalej „uprawnieniami budowlanymi”, uznawanie kwalifikacji zawodowych cudzoziemców oraz nadawanie tytułu rzeczoznawcy budowlanego,

5) przeprowadzanie egzaminów oraz potwierdzanie kwalifikacji osób, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 3-5,

6) współdziałanie z organami administracji rządowej i organami samorządu terytorialnego oraz z innymi samorządami zawodowymi i stowarzyszeniami zawodowymi,

7) opiniowanie minimalnych wymagań pro-

gramowych w zakresie kształcenia zawodowego architektów, inżynierów budownictwa lub urbanistów oraz wnioskowanie w tych sprawach,

8) współdziałanie w doskonaleniu kwalifikacji zawodowych architektów, inżynierów budownictwa lub urbanistów,

9) zarządzanie majątkiem i działalnością gospodarczą samorządu zawodowego,

10) prowadzenie postępowań w zakresie odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej członków samorządów zawodowych,

11) opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących architektury, budownictwa lub zagospodarowania przestrzennego,

12) organizowanie i prowadzenie instytucji samopomocowych oraz innych form pomocy materialnej członkom samorządów zawodowych,

13) **prowadzenie list członków samorządów zawodowych**,

14) realizacja zadań statutowych.

Uwzględniając treść ww. przepisów ustawy należy wyrazić pogląd, że członkami izb inżynierów budownictwa są osoby mające powyższe uprawnienia budowlane. **Osoby te nie muszą zgodnie z obowiązującymi przepisami mieć wyższego wykształcenia i tytułu inżyniera**. Brak członkostwa w Izbie uniemożliwia zgodnie z prawem posiadanie uprawnień budowlanych. Należy też zwrócić uwagę na fakt, że Izba ma możliwości władcze wyłącznie w stosunku do swoich członków i pozostawanie osób mających uprawnienia budowlane poza korporacją powodowałoby praktyczny brak nadzoru nad ich działalnością.

Obecnie przygotowywana nowelizacja prawa budowlanego zwolni majstrów budowlanych z obowiązku przynależności do Izby. Wystarczająca będzie przynależność do cechu rzemiosł.

▶ **Jaki jest zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia OC członków Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, będących pracownikami, za szkody powstałe w 2003 roku ?**

Ustawa z 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budo-

wnictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. nr 5, poz. 42 oraz z 2002 r. nr 23, poz. 221 i nr 240, poz. 2052) w art. 6 ust. 2 wprowadziła obowiązek posiadania przez członków Izby obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody, które mogą wyniknąć w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

Obowiązek ten dotyczy wszystkich członków Izby, bez względu na formę prawną wykonywania zawodu, w tym zatrudnionych na umowę o pracę. Minister finansów doprecyzował zakres ubezpieczenia w rozporządzeniu z 17 kwietnia 2002 r. w sprawie ogólnych warunków obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz. U. nr 41, poz. 367). Zgodnie z rozporządzeniem ubezpieczenie OC obejmuje szkody wyrządzone przez członków Izby w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, w rozumieniu przepisów ustawy z 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2000 r. nr 106, poz. 1126, z późn. zm.) w zakresie posiadanych uprawnień budowlanych. Na podstawie § 8 odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego, jednak nie więcej niż do wysokości sumy gwarancyjnej ustalonej w umowie ubezpieczenia OC. Minimalna suma gwarancyjna ubezpieczenia, w odniesieniu do jednego zdarzenia, którego skutki objęte są umową ubezpieczenia OC, wynosi równowartość w złotych 50 000 euro.

Przez zdarzenie rozumie się działanie lub zaniechanie ubezpieczonego przy wykonywaniu samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, w którego następstwie została wyrządzona szkoda uprawniająca poszkodowanego do dochodzenia roszczenia z tytułu odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego.

Zgodnie z § 9 ust. 2 zakład ubezpieczeń nie ponosi odpowiedzialności za szkody:

1) **wyrządzone z winy umyślnej ubezpieczonego**, stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub sądu dyscyplinarnego,

2) wyrządzone osobom fizycznym zatrudnionym przez ubezpieczonego na podstawie umowy o pracę lub wykonującym roboty lub usługi na rzecz ubezpieczonego na podstawie umowy prawa cywilnego, powstałe w związku ze świadczeniem pracy, robót lub usług na rzecz ubezpieczonego,

3) powstałe po skreśleniu ubezpieczonego z listy członków Izby, a także w okresie zawieszenia w prawach członka Izby, chyba że szkoda jest następstwem wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie przed skreśleniem lub zawieszeniem,

4) powstałe w następstwie działań wojennych, stanu wyjątkowego, stanu klęski żywiołowej, rozruchów i zamieszek,

5) wynikłe z przekroczenia ustalonych kosztów,

6) powstałe w wyniku nałożenia kar umownych i kar administracyjnych,

7) wyrządzone wskutek naruszenia praw autorskich i patentów,

8) powstałe w wyniku normalnego zużycia lub wadliwej eksploatacji obiektów budowlanych.

Dla ustalenia zakresu odpowiedzialności ubezpieczonego należy ustalić, czy:

1) szkoda powstała w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie,

2) szkoda pozostaje w związku z działaniem bądź zaniechaniem podjętym przez członka Izby w zakresie posiadanych przez niego uprawnień budowlanych,

3) w danej sprawie nie występują okoliczności wyłączające odpowiedzialność ubezpieczyciela określone w § 9 ust. 2 rozporządzenia, oraz

4) zakres odpowiedzialności cywilnej członka Izby zgodnie z § 8 rozporządzenia.

Zakres odpowiedzialności członka Izby-pracownika, przy założeniu, że w sprawie istnieją przesłanki odpowiedzialności określone powyżej w pkt 1-3 i szkoda wyniknęła w ramach wykonywania obowiązków pracowniczych członka Izby.

Podstawą prawną określenia zakresu odpowiedzialności cywilnej pracownika jest Kodeks pracy. Są to zasady odmienne od podstaw przyjętych w Kodeksie cywilnym. Pracownik ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną pracodawcy na zasadzie winy. Zasadą kodeksową jest wyrządzenie szkody z winy nieumyślnej. Podstawą odpowiedzialności jest wtedy art. 119 Kp. Zgodnie z tym przepisem pracownik ponosi odpowiedzialność za szkodę w granicach rzeczywistej szkody pracodawcy nie więcej jednak niż do wysokości 3-miesięcznego wynagrodzenia pracownika. Wynagrodzenie pracownika ustala się na podstawie zarobków u poszkodowanego pracodawcy w dacie popełnienia szkody, według zasad

obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu za urlop. Jeżeli pracownik wyrządził odrębnymi czynami kilka szkód, odpowiada za każdą z nich oddzielnie do wysokości 3-miesięcznego wynagrodzenia. Pracodawca otrzyma więc odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia OC do wysokości rzeczywistej szkody, ale nie wyższe niż 3-miesięczne wynagrodzenie pracownika.

Odmienne zasady obowiązują przy wyrządzeniu szkody pracodawcy z winy umyślnej. Umyślne wyrządzenie szkody w rozumieniu art. 122 Kp zachodzi wówczas, gdy pracownik objął następstwa swojego czynu zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym. Z sytuacją taką mamy do czynienia, gdy pracownik co najmniej godzi się na skutki swojego czynu, nawet gdy ma nadzieję, że skutki takie nie nastąpią. W takiej sytuacji pracownik odpowiada wobec pracodawcy do pełnej wysokości szkody.

Należy jednak zauważyć, że ubezpieczyciel nie wypłaci odszkodowania z polisy OC w razie stwierdzenia winy umyślnej sprawcy szkody, zgodnie z § 9 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia. Wina umyślna stwierdzona prawomocnym orzeczeniem sądu lub sądu dyscyplinarnego wyłącza bowiem odpowiedzialność z tytułu OC. W takiej sytuacji pracodawca nie otrzyma odszkodowania z tytułu ubezpieczenia OC. Pracownik przy wykonywaniu obowiązków pracowniczych może także wyrządzić szkodę osobie trzeciej. Wtedy zgodnie z art. 120 Kp **zobowiązany do naprawienia szkody jest wyłącznie pracodawca**. W związku z powyższym w takiej sytuacji pokrzywdzony powinien zgłosić roszczenie bezpośrednio do pracodawcy zatrudniającego członka Izby lub zakładu ubezpieczeń, w którym ten pracodawca jest ubezpieczony.

Jeżeli pracodawca naprawi szkodę wyrządzoną przez pracownika osobie trzeciej, to służy mu roszczenie wobec pracownika. Pracownik w takiej sytuacji zobowiązany jest do zapłaty na takich samych zasadach jak przy szkodzie wyrządzonej pracodawcy. W takiej sytuacji pracodawca, który naprawił szkodę, uzyska z tytułu ubezpieczenia OC odszkodowanie w wysokości do 3-miesięcznego wynagrodzenia, gdy pracownik działał z winy nieumyślnej, a nie otrzyma odszkodowania z tytułu OC, gdy pracownik

działał z winy umyślnej stwierdzonej prawomocnym wyrokiem sądu powszechnego lub dyscyplinarnego.

W razie wyrządzenia przez pracownika - **członka Izby szkody w związku z wykonywaniem samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, w zakresie posiadanych uprawnień i w zakresie obowiązków pracowniczych, zakład ubezpieczeń wypłaci odszkodowanie wyłącznie pracodawcy, do wysokości 3-miesięcznego wynagrodzenia pracownika, w razie nie stwierdzenia winy umyślnej ubezpieczonego.**

Dla uzyskania odszkodowania według zasad ogólnych należałoby wykazać, że szkoda została wyrządzona przez pracownika poza jego obowiązkami pracowniczymi a w zakresie posiadanych uprawnień budowlanych.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że nowe rozporządzenie w sprawie OC obowiązujące w roku 2004 obejmuje także szkody wyrządzone z winy umyślnej, co zasadniczo zmieni sytuację prawną opisaną w niniejszej opinii. Ubezpieczyciel będzie odpowiadał do pełnej wysokości za szkody wyrządzone przez pracownika z winy umyślnej, a pracodawcy uzyskają możliwość dochodzenia od ubezpieczyciela odszkodowania w pełnej wysokości, w razie wykazania (bez konieczności okazania prawomocnego wyroku stwierdzającego winę umyślną) popełnienia przez pracownika szkody z winy umyślnej. Dotyczy to szkód wyrządzonych w roku 2004.

► KRZYSZTOF ZAJĄC
radca prawny Krajowej Rady PIIB

UWAGA!

Przypominamy o terminowym opłacaniu składek na obowiązkowe ubezpieczenie OC.

W poprzednich numerach „Inżyniera Budowlanego” prezentowaliśmy podstawowe informacje na temat obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej członków Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w formie pytań i odpowiedzi. W bieżącej publikacji chcielibyśmy poruszyć i rozwinąć kilka kwestii budzących – jak wynika z naszych obserwacji – największe Państwa wątpliwości.

Zakres ubezpieczenia

Ubezpieczeniem OC jest objęta odpowiedzialność cywilna inżynierów budownictwa za szkody wyrządzone w następstwie działania lub zaniechania ubezpieczonego, w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej, w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w zakresie posiadanych uprawnień budowlanych. Z powyższego zapisu wynika zatem, że granice odpowiedzialności ubezpieczyciela wyznaczają: cywilnoprawny charakter ubezpieczenia (nie dotyczy ono sfery odpowiedzialności karnej, administracyjnej, dyscyplinarnej i innej), związek szkody z wykonywaniem samodzielnych funkcji oraz zakres posiadanych uprawnień budowlanych.

Istotne jest, by szkoda została wyrządzona w okresie udzielanej ochrony. W tym względzie warunki umowy generalnej doprecyzowują, że odpowiedzialnością zakładu ubezpieczeń objęte są roszczenia osoby poszkodowanej, dotyczące szkód będących następstwem działań i zaniechań, które zaistniały w okresie ubezpieczenia, choćby osoba poszkodowana zgłosiła je po tym okresie. Jest to istotne uregulowanie, ponieważ w praktyce najczęściej jest tak, że od momentu popełnienia działania lub zaniechania powodującego szkodę, do momentu ujawnienia jej skutków, a tym bardziej do momentu zgłoszenia roszczenia, może minąć długi czas. Zatem nawet jeżeli szkoda powstanie po okresie ubezpieczenia, czy też dopiero wtedy zostaną zgłoszone roszczenia, to nie ma to wpływu na działanie ubezpieczenia. Ograniczenie możliwości dochodzenia roszczeń odszkodowawczych wyznaczają jedynie terminy

przedawnienia roszczeń przewidziane kodeksem cywilnym. Przypomnieć można, że zgodnie z ogólnymi przepisami kodeksu cywilnego roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu po dziesięciu latach, a roszczenia o świadczenia okresowe oraz roszczenia związane z prowadzeniem działalności gospodarczej – po trzech latach.

Górnym limitem odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za szkodę jest przewidziana w umowie suma gwarancyjna, która na rok 2004 wynosi 235 445 PLN, stanowiąca równowartość 50 000 EUR wycenioną zgodnie z przepisami przy zastosowaniu kursu średniego ogłoszonego przez NBP po raz pierwszy w bieżącym roku.

W granicach sumy gwarancyjnej, oprócz samego odszkodowania zakład ubezpieczeń zwraca koszty mające na celu zapobieżenie zwiększeniu się szkody i roszczeń, ponosi koszty wynagrodzenia rzeczoznawców powołanych w celu ustalenia okoliczności i rozmiaru szkody, zwraca niezbędne koszty obrony w postępowaniu karnym i koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu cywilnym oraz koszty postępowania ugodowego.

Należy zwrócić uwagę, że jest to suma określona na jedno zdarzenie, którego skutki objęte są umową ubezpieczenia. Oznacza to, że za każdą pojedynczą szkodę zakład ubezpieczeń odpowiada do tej wysokości. Jednocześnie przepisy nie przewidują, że suma gwarancyjna ulega pomniejszeniu o kwotę wypłaconego odszkodowania. Wobec braku konsumpcji sumy ubezpieczenia limit 50 000 EUR pozostaje nienaruszony przez cały okres ubezpieczenia. Zatem z ubezpieczenia jednego inżyniera nastąpić może wypłata wielu odszkodowań sięgających jednostkowo tej kwoty, a łącznie w skali jednego rocznego okresu ubezpieczenia – znacznie ją przekraczających.

Obowiązek ubezpieczenia

Obowiązkowe ubezpieczenie OC inżynierów budownictwa ma szeroki krąg adresatów. Jest ono skierowane do wszystkich osób, które sprawują samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, w tym techników budo-

wnictwa, majstrów i innych uprawnionych. Nie ogranicza się ono zatem do inżynierów budownictwa w ścisłym tego słowa znaczeniu. obejmuje każdego członka Izby.

Ustawa o samorządach zawodowych jednoznacznie wiąże sam fakt członkostwa w Izbie z obowiązkiem ubezpieczenia, niezależnie od faktycznego sprawowania przez daną osobę samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie. Termin na spełnienie obowiązku ubezpieczenia wynosi 30 dni i zaczyna biec od dnia wpisu na listę członków Izby - zgodnie z brzmieniem rozporządzenia ministra finansów z 11 grudnia 2003 r. w sprawie ogólnych warunków obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz. U. z 2003 r. nr 220, poz. 2174) obowiązek ubezpieczenia OC powstaje do 30 dni od dnia wpisu na listę członków izb architektów lub inżynierów budownictwa, nie później niż w dniu poprzedzającym dzień rozpoczęcia wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

Umowa generalna – pomimo swojego zbiorowego charakteru – nie przewiduje automatycznego objęcia ubezpieczeniem każdego członka Izby w momencie uzyskania przez niego członkostwa. Elementem niezbędnym do uzyskania ochrony ubezpieczeniowej jest dokonanie przez członka Izby zapłaty składki ubezpieczeniowej. Członkowie Izby, którzy nie opłacili składki na obowiązkowe ubezpieczenie OC, nie spełniają ustawowych wymogów umożliwiających wykonywanie zawodu (o ile oczywiście nie zawarli indywidualnych umów ubezpieczenia we własnym zakresie). Obowiązek zapłaty składki ubezpieczeniowej jest niezależny od wymagalności wpłat składek członkowskich.

Ubezpieczenie a działalność gospodarcza

Poza samym ubezpieczonym – członkiem Izby – w myśl postanowień umowy generalnej z Allianz ochroną ubezpieczeniową objęte są również działania i zaniechania pracowników

zatrudnionych przez ubezpieczonego na umowę o pracę i wykonujących ją – w zakresie wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie przez ubezpieczonego – pod jego nadzorem.

Taki zapis zabezpiecza interesy tych inżynierów, którzy prowadzą działalność gospodarczą jako osoby fizyczne. Przy takiej działalności, w ramach której ubezpieczony wykonuje samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, wszystkie prace wykonywane przez niego osobiście pod nazwą firmy są chronione obowiązkowym ubezpieczeniem. W przypadku takim ubezpieczenie obowiązkowe co do zasady uznać można za jedyne i wystarczające zabezpieczenie interesów podmiotu gospodarczego - jednoosobowej działalności gospodarczej.

Ubezpieczenie pokrywa szkody wyrządzone przez pracowników ubezpieczonego innym osobom, nie zaś szkody wyrządzone pracownikom przez ubezpieczonego. Ta kategoria szkód została wyraźnie wyłączona z ubezpieczenia na mocy postanowień ww. rozporządzenia, według którego ubezpieczenie OC nie obejmuje szkód wyrządzonych przez ubezpieczonego osobom fizycznym zatrudnionym przez ubezpieczonego na podstawie umowy o pracę lub wykonującym roboty lub usługi na rzecz ubezpieczonego na podstawie umowy prawa cywilnego, powstałe w związku ze świadczeniem pracy, robót lub usług na rzecz ubezpieczonego.

Inaczej sytuacja przedstawia się w przypadku firmy mającej osobowość prawną (np. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka akcyjna). Zgodnie z obowiązującymi przepisami za wszystkie działania pracowników wykonujących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie odpowiada pracodawca i nie jest to odpowiedzialność objęta obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej na podstawie rozporządzenia ministra finansów. W takim przypadku obowiązkowe ubezpieczenie OC pracownika (o odpowiedzialności inżyniera, będącego pracownikiem, poniżej) nie zabezpiecza interesów pracodawcy. Powinien on mieć we własnym zakresie ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzonej działalności. Nie jest tak, że posiadanie przez zatrudnionych pracowników obowiązkowego ubezpieczenia OC zwalnia przedsiębiorstwo z troski o zapewnienie ochrony ubezpieczeniowej prowadzonej działalności. Szczególnie widać to na przykładzie szkód wyrządzonych kontrahentom w związku z realizacją umów – w takim przypadku poszkodowany wystąpi z roszczeniem do strony

umowy, jaką jest przedsiębiorstwo, nie zaś do indywidualnego inżyniera.

Ubezpieczenie obowiązkowe pracownika, a ubezpieczenie dobrowolne pracodawcy

Między ubezpieczeniem przedsiębiorstwa zatrudniającego inżyniera a ubezpieczeniem pracownika – inżyniera istnieje wiele różnic. Jak już wspomniano, ubezpieczenie przedsiębiorstwa jest ubezpieczeniem zawierającym dobrowolnie. Nie ma tu więc obowiązku jego zawarcia, w przeciwieństwie do ubezpieczenia OC w przypadku inżyniera.

Warunki ubezpieczeń dobrowolnych są opracowywane przez zakłady ubezpieczeń. Warunki ubezpieczenia obowiązkowego regulowane są aktem prawnym – w formie rozporządzenia ministra finansów. Rozporządzenie wyznacza minimalny standard zakresu ubezpieczenia, którego nie można zmienić w umowie na niekorzyść ubezpieczonego. Rozporządzenie przewiduje ściśle określony zamknięty katalog wyłączeń odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za pewne kategorie szkód. Katalogu nie można w umowie rozszerzyć. Zakład ubezpieczeń nie ma możliwości wprowadzenia innych ograniczeń wypłaty odszkodowania.

W ubezpieczeniach dobrowolnych istnieje, co do zasady – w granicach obowiązujących przepisów prawa oczywiście – pełna dowolność w ukształtowaniu zakresu ubezpieczenia, w tym katalogu okoliczności wyłączających odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń. Zakres ubezpieczenia może być zależny od woli stron węższy lub szerszy - przez wprowadzenie do umowy dodatkowych klauzul.

W pewnych sferach ubezpieczenie OC pracodawcy może mieć szerszy zakres niż OC obowiązkowe, w innych może być wręcz odwrotnie. Przykładowo, w ramach dobrowolnych ubezpieczeń OC można rozciągnąć ochronę ubezpieczeniową na podwykonawców, którzy wykonują czynności na rzecz ubezpieczonego przedsiębiorstwa w ramach umów cywilnoprawnych. Takiej możliwości nie przewiduje ubezpieczenie obowiązkowe, wyraźnie wyłączając odpowiedzialność ubezpieczyciela w tym zakresie. Z drugiej strony powszechną praktyką jest wprowadzanie przez zakłady ubezpieczeń w umowach ubezpieczenia OC udziałów własnych, czy też fransyżn redukcyjnych lub integralnych, kwotowo ograniczających wypłacane odszkodowania. Na gruncie obowiązkowego ubezpieczenia OC jest to niedopuszczalne.

Odpowiedzialność pracownika

Na szczegółowe omówienie zasługuje kwestia odpowiedzialności inżyniera będącego pracownikiem zatrudnionym na podstawie umowy o pracę. Podstawy tej odpowiedzialności określa Kodeks pracy, wprowadzając uregulowania odmienne od Kodeksu cywilnego. Przedstawione poniżej uregulowania pozwalają jednocześnie udzielić odpowiedzi na pytanie o kolizję (zbieg) ubezpieczenia OC firmy (dobrowolnego) z ubezpieczeniem OC pracownika (obowiązkowego). Pracownik przy wykonywaniu obowiązków może wyrządzić szkodę pracodawcy lub osobie trzeciej.

W pierwszym przypadku Kodeks pracy różnicuje zasady odpowiedzialności pracownika w zależności od tego, czy wyrządził on szkodę z winy nieumyślnej czy umyślnej. W przypadku nieumyślności zgodnie z art. 119 Kp pracownik ponosi odpowiedzialność za szkodę w granicach rzeczywistej szkody pracodawcy, nie więcej jednak niż do wysokości 3-miesięcznego wynagrodzenia. Pracodawca może ubiegać się o odszkodowanie z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia OC pracownika, jednak jedynie do wyżej wskazanego limitu. Przy wyrządzeniu szkody z winy umyślnej ograniczenie do 3 wynagrodzeń nie istnieje – pracownik ponosi pełną odpowiedzialność odszkodowawczą, a ubezpieczyciel wypłaci pracodawcy odszkodowanie do wysokości sumy gwarancyjnej.

W drugiej sytuacji - wyrządzenia przez pracownika szkody osobie trzeciej – zgodnie z art. 120 Kp do naprawienia szkody zobowiązany jest wyłącznie pracodawca. W związku z powyższym poszkodowany powinien zgłosić swoje roszczenia bezpośrednio do pracodawcy zatrudniającego członka Izby lub zakładu ubezpieczeń, w którym ten pracodawca jest ubezpieczony. Jeżeli pracodawca naprawi szkodę wyrządzoną przez pracownika osobie trzeciej, to służy mu roszczenie wobec pracownika. Wówczas pracownik będzie odpowiadał tak jak za szkodę wyrządzoną pracodawcy, tj. z ograniczeniem do 3-miesięcznych wynagrodzeń.

► opracowanie: **MARCIN MROZIŃSKI**

Hanza Brokers

Przypominamy, że we wszelkich kwestiach dotyczących obowiązkowego ubezpieczenia OC, w tym w sprawach związanych ze zgłaszaniem i likwidacją szkód oraz zawarciem ubezpieczeń dodatkowych, należy kontaktować się z brokerem:

Hanza Brokers Sp. z o.o.

tel. (0-58) 345-53-14, infolinia 0-801-384-666
faks (0-58) 341-89-47, hanza@hanzabrokers.com.pl

Inżynier budownictwa w Unii Europejskiej, czyli podstawowe pojęcia prawodawstwa UE przydatne dla inżynierów

▼
Praktyczne
funkcjonowanie
zasady swobodnego
świadczenia
usług i zakładania
przedsiębiorstw
w krajach UE

Cykl artykułów nt. „Inżynier budownictwa w Unii Europejskiej”, którego pierwszą część publikujemy, pomyślany został jako poradnik - informator dla przedstawicieli wolnych zawodów, ze szczególnym uwzględnieniem inżynierów budownictwa.

Pierwszy odcinek omawia treść swobody świadczenia usług i zakładania przedsiębiorstw w perspektywie działalności inżynierów budownictwa na Jednolitym Rynku poszerzonej UE.

Klasyfikacja prawna zawodu inżyniera budownictwa w UE

W przypadku zawodu inżyniera budownictwa najważniejszą spośród czterech swobód Wspólnego Rynku UE jest swoboda świadczenia usług oraz towarzysząca jej swoboda zakładania przedsiębiorstw. Dzieje się tak dlatego, że zawód inżyniera budownictwa uznawany jest przez prawo unijne za jeden z wolnych zawodów. W prawodawstwie UE nie ma definicji wolnych zawodów - o przynależności danej profesji do tej grupy rozstrzygają wewnętrzne przepisy państw członkowskich. W rozumieniu prawa polskiego, w tym ustawy Prawo budowlane z 7 lipca 1994 r. oraz wydanych do niej aktów wykonawczych, zawód inżyniera budownictwa jest wolnym zawodem. W piętnastu „starych” państwach członkowskich UE przepisy regulujące podejmowanie i wykonywanie zawodu architekta różnią się dość zasadniczo. I tak, podczas gdy w Irlandii, Danii, Szwecji czy Finlandii prawo nie ogranicza działalności w zakresie architektury, w Hiszpanii, Belgii i Francji jest ona ściśle reglamentowana (np. w kwestii używania tytułu architekta).

Czas na doprecyzowanie pojęcia „świadczenie usług” oraz przyjrzenie się różnicom między świadczeniem usług a zakładaniem przedsiębiorstw. Zrozumienie tych niuansów

będzie pomocne w określeniu, które czynności wykonywane przez inżynierów budownictwa, mogą korzystać z przywilejów przewidzianych w unijnych aktach legislacyjnych.

Pojęcie usługi w prawie UE

Artykuły 59 i 60 TWE (Traktat o Wspólnotach Europejskich) określają usługę jako świadczenie odpłatne, o charakterze przemysłowym, handlowym, rzemieślniczym lub mieszczące się w zakresie wolnych zawodów. Ponadto świadczenie to nie może być regulowane przepisami dotyczącymi pozostałych trzech swobód Wspólnego Rynku, tj. towarów, kapitału i osób. Usługą może być także świadczenie o charakterze transgranicznym, czyli w sytuacji, gdy obywatel danego państwa członkowskiego świadczy usługi na terytorium innego państwa członkowskiego lub też na rzecz obywateli innego państwa członkowskiego albo, kiedy sama usługa „przepływa” na terytorium innego państwa członkowskiego (np. nadawanie programów telewizyjnych).

UWAGA! Jeśli usługa jest świadczona przez obywatela danego państwa członkowskiego na terenie tego państwa i na rzecz jego obywateli, prawa wspólnotowego nie stosuje się – właściwe są wówczas przepisy krajowe.

Świadczenie usług a zakładanie przedsiębiorstw

Zasadnicze różnice między świadczeniem usług a zakładaniem przedsiębiorstw zebrane zostały w tabeli 1.

Świadczenie usług
<ul style="list-style-type: none"> • jednorazowe • częste • niestale • charakter czasowy • może być połączone ze stworzeniem pewnej infrastruktury, jeśli ta jest niezbędna do wykonywania danych usług stałe

Pomorska OIIB po Zjeździe

Przede wszystkim troska o interesy zawodowe

▼
Absolutorium
dla Rady.
Zatwierdzenie
budżetu.
Wytyczenie
kierunków dalszej
pracy.

W Domu Technika w Gdańsku, 27 marca 2004 roku, odbył się II Zjazd Sprawozdawczy Pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, liczącej blisko 6 tys. członków, których reprezentowało 116 delegatów (70 proc. frekwencja). Zjazd otworzył Ryszard Trykosko, przewodniczący Rady POIIB. Powitał zebranych delegatów i gości. Obrady zaszczylił swoją obecnością prof. Zbigniew Grabowski, przewodniczący Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. W okazjonalnym wystąpieniu, podczas trwania dyskusji, prof. Zbigniew Grabowski nawiązał do ważnego wydarzenia, jakim jest wejście Polski z dniem 1 maja br. do Unii Europejskiej. Poinformował o inicjatywach podejmowanych przez Krajową Izbę w sprawie uregulowania kwestii uprawnień zawodowych inżynierów z UE pracujących w Polsce i inżynierów polskich pracujących w krajach UE. W tej sprawie konieczne są porozumienia międzyrządowe. Podkreślił bardzo ważną rolę samorządu zawodowego w dziedzinie podnoszenia poziomu wiedzy członków Izby. Szkolenia powinny być jedną z najważniejszych spraw w programie działalności Izby Okręgowej. Zaznaczył, że status zawodu zaufania publicznego, jakim jest inżynier budowlany, wymaga odpowiedniego przygotowania i zobowiązuje. Izba, mimo krótkiego okresu istnienia, jest już zauważana w życiu publicznym, a jej głos liczy się przy podejmowaniu ważnych decyzji branżowych,

Fot. 1

takich jak np. redakcja prawa budowlanego. W tworzeniu i doskonaleniu dokumentu uczestniczy Krajowa Komisja Legislacyjna i komisje okręgowe. Prof. Zbigniew Grabowski podziękował komisji legislacyjnej, jak podkreślił - jednej z najaktywniejszych w kraju - za duży udział w redagowaniu projektu prawa. Ustosunkował się również do niektórych wniosków w dyskusji, m.in. propozycji obniżenia składki członkowskiej. Wyjaśnił, że sprawa komplikuje się w mniejszych liczebnie izbach okręgowych. Radził, aby wypracować takie formy wykorzystania nadwyżek finansowych, by służyły członkom Izby.

Zgodnie z przyjętym programem obrad delegaci uchwalili regulamin Zjazdu, powołali robocze komisje, wybrali prezydium Zjazdu i przewodnictwo powierzyli Piotrowi Korczakowi.

Zjazd przyjął sprawozdania Rady i pozostałych organów statutowych, udzielił absolutorium Radzie za 2003 rok, zatwierdził budżet na bieżący rok w wysokości 3012 tys. zł.

Bilans ubiegłego roku został zamknięty nadwyżką ponad 1800 tys. zł, a plan wydatków na bieżący rok wskazuje na powiększenie rezerwy finansowej POIIB. Zjazd podjął uchwałę, w której upoważnił Radę POIIB do działań w kierunku pozyskania własnej docelowej siedziby Izby i wykorzystania na ten cel rezerwy budżetowej. W związku ze znaczną nadwyżką finansową wywiązała się dyskusja o celowości utrzymywania składki członkowskiej w dotychczasowej wysokości. Na podstawie głosów delegatów i wniosków zgłoszonych do Komisji Uchwał i Wniosków, Zjazd zobowiązał uchwałą delegatów na Zjazd Krajowy do dalszych działań w celu obniżenia wysokości

Fot. 2

składki członkowskiej na Okręgową Izbę. Padł bardzo interesujący wniosek, by izby okręgowe mogły same decydować o wysokości składki na własne potrzeby. Zarówno małe liczebnie Izby, jak i duże, mają zbliżone koszty obsługi członków. Wpływy, w przypadku dużych, są natomiast znaczne, w konsekwencji powstaje nadwyżka finansowa.

Zjazd w końcowej uchwale zobowiązał Radę Okręgową POIIB do rozpatrzenia wszystkich wniosków skierowanych do Komisji Uchwał i Wniosków i wdrożenia ich do realizacji.

Przebieg obrad był bardzo sprawny, m.in. dzięki wykorzystaniu techniki elektronicznej w liczeniu głosów.

Jak podkreślił w rozmowie z dziennikarzami prof. Zbigniew Grabowski, Pomorska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa należy do dobrze zorganizowanych i bardzo aktywnych, zarówno pod względem działalności na własnym terenie, jak i uczestnictwa jej przedstawicieli w organach Krajowej Izby. Rok 2003 był pierwszym w działalności Izby z pełnym umocowaniem prawnym zgodnie z ustawą o samorządzie zawodowym budowlanych i należy zaliczyć go do bardzo udanych.

Wspomnieć należy, że duże liczebnie Izby mają do rozwiązania problem utrzymywania przez ich organa statutowe stałych kontaktów z szeregowymi członkami Izby. Pomorska izba w tym celu wykorzystwała Internet i jako jedna z pierwszych założyła własną stronę internetową z pełnym serwisem bieżących informacji i dokumentacji. Kolejnym osiągnięciem roku sprawozdawczego w tej kwestii jest funkcjonujące stałe przedstawicielstwo biura POIIB w Słupsku. Biorąc pod uwagę ograniczony dostęp do Internetu dla znacznej liczby członków, Izba, jako jedna z pierwszych w kraju, wydała własne pismo o charakterze prasowym - kwartalnik „Twój Filar”, który otrzymuje każdy z członków bezpłatnie.

Do osiągnięć Izby, co również podkreślono na Zjeździe, należy organizacja bezpłatnych szkoleń. Odbývają się one co miesiąc w Gdańsku

Fot. 4

Fot. 3

i Słupsku, z wykorzystaniem profesjonalnych wykładowców. Ostatnio jest realizowany cykl wykładów na temat prawa europejskiego w kontekście potrzeb inżyniera budowlanego. Są podejmowane dalsze działania w kierunku organizowania szkoleń w terenie, w większych miastach województwa.

System organizacji egzaminów na uprawnienia zawodowe to kolejny mocny punkt pomorskiej izby. Z biura POIIB wyłoniony został sektor zajmujący się obsługą Komisji Kwalifikacyjnej, a co za tym i kandydatami do egzaminów na uprawnienia zawodowe. Zawarte porozumienie o współpracy ze stowarzyszeniami naukowo-technicznymi stworzyło podstawy do skoordynowania pracy w dziedzinie szkoleń.

Bardzo ważne miejsce w życiu Izby zajmują sprawy etyki zawodowej i praworządności. Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej i Sąd Dyscyplinarny w ciągu roku zajmowali się ponad dwudziestoma sprawami, wnikliwie je analizując. Z satysfakcją trzeba przyznać, że nie zawsze zarzuty zgłaszane pod adresem budowlanych były uzasadnione. Obserwująca pracę sądu i rzecznika - mecenas Renata Tracz, obsługująca prawnie POIIB, ocenia pracę tych organów jako bardzo profesjonalną.

W toku dyskusji zjazdowej delegaci izby dotychczasowego kierunku działania, z dalszym doskonaleniem form pracy, szczególnie pod kątem przygotowania członków Izby do funkcjonowania w realiach Unii Europejskiej. Zaś za główny cel działania samorządu zawodowego widzą ochronę interesów zawodowych polskich inżynierów i techników budowlanych.

▷ WANDA BURAKOWSKA
Rzecznik prasowy POIIB

Fot. 1
Prezydium Zjazdu przy pracy. Piotr Korczak, przewodniczący (przy mikrofonie) udziela głosu kolejnemu dyskutantowi.

Fot. 2
Za chwilę zaczną się obrady. Jeszcze ostatnie ustalenia. Na zdjęciu w rozmowie Ryszard Trykosko, prezes POIIB, obok z prawej, gość Zjazdu prof. Zbigniew Grabowski, przewodniczący PIIB

Fot. 3 i 4
Sala obrad

Zdjęcia: Antoni Filipowski

III Zjazd Okręgowy w Kujawsko-Pomorskim

▼
Realizacja
zadań
przyjętych
na II Zjeździe

W Bydgoszczy obradował już III Zjazd Kujawsko-Pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Delegaci zebrali się 13 marca 2004 r. Na zaproszenie przewodniczącego Rady Okręgowej Izby na obrady przybyli: wojewoda Kujawsko-Pomorski – mgr inż. Romuald Kosieniak, prezes Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa – prof. zw. dr hab. inż. Zbigniew Grabowski, przewodnicząca Krajowej Komisji Rewizyjnej – mgr inż. Krystyna Korniak-Figa, przewodniczący Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej – dr hab. inż. Zbigniew Kledyński, z-ca prezydenta Bydgoszczy – mgr Przemysław Nowak, dziekan Wydziału Budownictwa i Ochrony Środowiska ATR Bydgoszcz – prof. nadzw. ATR dr hab. inż. Tomasz Szczuraszek oraz przedstawiciele zaprzyjaźnionych, sąsiadujących z nami Izb Inżynierów Budownictwa.

Sprawozdanie z działalności Rady Okręgowej Izby przedstawił jej przewodniczący - mgr inż. Andrzej Myśliwiec. Powiedział on m.in., że minął dwuletni okres działalności Rady Okręgowej i praktycznie pierwszy rok funkcjonowania Izby. Z konieczności był to rok zakończenia prac organizacyjnych we wszystkich strukturach Izby. Kujawsko-Pomorska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa w Bydgoszczy liczy 4622 członków. Praca Rady Okręgowej i jej Prezydium w 2003 r. skoncentrowana głównie była na realizacji kierunków działania przyjętych przez II Zjazd (który odbył się 12.04.2003 r.). W celu wykonania zadań merytorycznych, rozpatrzenia wniosków w odniesieniu do problemów dotyczących budownictwa, Rada Okręgowa

powołała Zespoły Problemowe. W działalności każdego Zespołu przewodniczył członek Rady Okręgowej, a zagadnienia wynikające z ich pracy omawiane były na posiedzeniach Prezydium. Stanowią one ważne ogniwo w działalności Rady Okręgowej. Na życzenie członków Izby, od 1 września 2003 r. działalność rozpoczęły Punkty Informacyjne KUP OIIB w czterech miastach: Grudziądzu, Inowrocławiu, Toruniu i Włocławku. Ważnym elementem działalności Izby były przeprowadzone dla wszystkich członków, w III i IV kwartale 2003 r. szkolenia o tematyce planowania przestrzennego i prawa budowlanego. Przewodniczący podkreślił również, że Rada Okręgowa i jej Prezydium spełniają rolę służebną

Fot. 1

wobec swoich członków. Stąd też zależy Radzie na stałych, systematycznych kontaktach w celu wypracowania jednolitego i zintegrowanego systemu działań.

Sprawozdanie z działalności Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej przedstawił jej przewodniczący – mgr inż. Franciszek Szypliński. Zgodnie z planem pracy na 2003 r. OKK przeprowadziła dwie sesje egzaminacyjne na uprawnienia budowlane. Pierwsza inauguracyjna sesja egzaminacyjna odbyła się w dniach 26 - 27 września 2003 r. Egzamin pisemny zdawały 94 osoby. Do egzaminu ustnego dopuszczono 64 osoby. Wszyscy zdali egzamin ustny. Druga sesja egzaminacyjna zakończyła się egzaminem 15 grudnia 2003 r. Tym razem egzamin pisemny zdawało 39 osób, z czego zaliczyło go tylko 17. Egzamin ustny zdało 16 osób.

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej - mgr inż. Waław Trojanowski przedstawiając

Fot. 2

sprawozdanie za 2003 r. nadmieniał, że był to pierwszy rok działania Okręgowego Rzecznika.

W swoim sprawozdaniu poruszył m.in. sprawę rejestracji kosztów pracy i postępowań wyjaśniających rzecznika i z-ców Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej w danej sprawie oraz problem częstych zmian w Prawie budowlanym i rozporządzeniach, co powinno skutkować współpracą między Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa, a Wojewódzkim i Powiatowymi Inspektorami Nadzoru Budowlanego w zakresie zachodzących zmian w Prawie budowlanym oraz trybie

Fot. 4

i szczegółowości postępowania wyjaśniającego. Rzecznik wnioskował również o organizację szkoleń członków Izby Inżynierów Budownictwa pełniących funkcje kierownika budowy (robót), projektanta i inspektora nadzoru inwestorskiego w aspekcie zagrożeń jakie występują przy pełnieniu tych funkcji, aby zabezpieczyć te osoby przed konsekwencjami i podnieść ich działanie na wyższy poziom profesjonalizmu.

Sąd Dyscyplinarny na Zjeździe reprezentował z-ca przewodniczącego – inż. Henryk Pączek, który w swoim sprawozdaniu poinformował m.in., że w roku minionym rozpatrywane przez Sąd sprawy miały charakter raczej uchybień niż przypadku dużej szkodliwości popełnionego czynu. W związku z tym nie było surowszych kar niż upomnienie oraz zwrot kosztów postępowania w kwocie zryczałtowanej po 500,00 zł na rzecz Izby.

Ostatnie sprawozdanie przedstawił prze-

Fot. 6

Fot. 3

wodniczący Okręgowej Komisji Rewizyjnej – mgr inż. Michał Brochocki. Poinformował, że w okresie między II a III Okręgowym Zjazdem Komisja Rewizyjna przeprowadziła kontrolę z działalności Biura Izby, Rady Okręgowej oraz pozostałych organów. Wyniki kontroli były podstawą do wypracowania zaleceń dla Rady Okręgowej. Przewodniczący OKR wystąpił z wnioskiem do III Zjazdu o udzielenie absolutorium Radzie Okręgowej za okres sprawozdawczy.

III Zjazd podjął uchwały przyjmujące wszystkie sprawozdania oraz udzielił Radzie Okręgowej absolutorium za 2003 rok.

Materiały przygotowane przez sekretarza Rady – dr. inż. Włodzimierza Płazę oraz skarbnika Rady inż. Mariana Lipkowskiego dotyczące kierunków działania Rady Okręgowej i Preliminarza budżetowego na 2004 rok również zyskały aprobatę Zjazdu.

Fot. 5

Delegaci wnioski i uwagi kierowali do Komisji Uchwał i Wniosków. Zjazd wypracował 18 wniosków.

Rada Okręgowa zgodnie z podjętą przez Zjazd uchwałą zobligowana została do ich rozpatrzenia i realizacji.

III Zjazd Kujawsko-Pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa odbywał się w atmosferze zrozumienia i współpracy.

▷ tekst i zdjęcia **RENATA STASZAK**
Dyrektor Biura KPOIIB

Fot. 1
Przewodnicząca Krajowej Komisji Rewizyjnej mgr inż. Krystyna Korniak-Figa

Fot. 2
Zaproszeni goście i delegaci

Fot. 3
Przewodniczący Komisji Okręgowych

Fot. 4
Wystąpienie prof. Zbigniewa Grabowskiego

Fot. 5
Prezydium Rady Kujawsko-Pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Fot. 6
Głosowanie

Zakładanie przedsiębiorstw (art. 52 i 58 TWE)

- stałe
- nieprzerwane
- połączone ze stworzeniem pewnej infrastruktury (np. założenie biura, kancelarii, gabinetu lub pracowni)

Podstawowym kryterium podziału na świadczenie usług i zakładanie przedsiębiorstw jest długość trwania, regularność i trwałość wykonywanej czynności. I tak, jeśli polski inżynier budownictwa, po 1 maja 2004 roku, zachowa główną siedzibę w Polsce, a tylko okresowo będzie świadczył usługi na rzecz podmiotów z innych państw członkowskich (nawet wynajmując tam na okres swego pobytu pracownię), to będzie korzystał ze swobody świadczenia usług. Jeśli natomiast przeniesie swą siedzibę do innego państwa członkowskiego, wtedy obejmą go przepisy dotyczące swobody zakładania przedsiębiorstw. Warto pamiętać, że powyższe rozróżnienie nie ma istotnego znaczenia prawnego. Odmienności widoczne są jedynie w specyfice obu swobód oraz w prawach im towarzyszących. Szerzej będzie o tym mowa w kolejnych odcinkach cyklu.

PRZYKŁAD: Państwa członkowskie mają prawo nakładania pewnych ograniczeń na swobodę świadczenia usług oraz zakładania przedsiębiorstw. Muszą mieć one jednak charakter niedyskryminacyjny i służyć ochronie dobra ogólnego (publicznego). Takie ograniczenia są częściej nakładane w przypadku prowadzenia stałej działalności niż w stosunku do swobody świadczenia usług, a więc działalności czasowej.

Podmiotowy zakres świadczenia usług

Podmiotami uprawnionymi do korzystania ze swobody świadczenia usług są zarówno usługodawcy, jak i usługobiorcy mający obywatelstwo jednego z państw członkowskich. Ci ostatni mogą wyjechać do innego państwa członkowskiego w celu skorzystania z usług tam oferowanych, np. turystycznych, medycznych czy edukacyjnych. Dla polskich inżynierów budownictwa oznacza to nie tylko możliwość wyjazdu do innych krajów UE w celu świadczenia usług w swym zawodzie lub założenia przedsiębiorstwa, ale i możliwość oferowania swych usług obywatelom innych państw członkowskich, prowadząc działalność z terytorium Polski.

Z drugiej strony trzeba pamiętać, że podmiotami zobowiązanymi do przestrzegania

swobody przepływu usług są organy państw członkowskich oraz wszelkie organizacje, korporacje, stowarzyszenia, a nawet osoby fizyczne. W praktyce sprowadza się to do tego, że istniejące w Polsce samorzady zawodowe (w tym okręgowe izby inżynierów budownictwa) nie będą mogły utrzymywać istniejących bądź wprowadzać nowych przeszkód w wykonywaniu zawodu przez obywateli innych państw członkowskich. Państwa członkowskie nie ponoszą, co prawda odpowiedzialności za bezprawne działanie jednostek czy organizacji, są jednak zobligowane do przyjęcia takiego prawa, które nie będzie zezwalało na wprowadzanie czy utrzymanie ograniczeń swobody świadczenia usług.

Przedmiotowy zakres świadczenia usług

► zakaz dyskryminacji ze względu na obywatelstwo

Każdy obywatel UE może czasowo wykonywać swą działalność na takich samych warunkach, jakie obowiązują obywateli kraju, do którego świadczenie jest skierowane. Innymi słowy, wszelkie wymogi wobec osób świadczących usługi muszą w takim stopniu dotyczyć cudzoziemców z państw członkowskich, jak i obywateli danego państwa członkowskiego.

PRZYKŁAD: Niedopuszczalne byłoby nałożenie dodatkowych opłat, tzn. nieponoszonych przez Polaków, lub żądanie specjalnych zaświadczeń od hiszpańskiego inżyniera budownictwa, chcącego otworzyć własne biuro w Polsce.

► powściągliwość w nakładaniu ograniczeń

Wprowadzenie ograniczeń odnośnie swobody świadczenia usług lub zakładania przedsiębiorstw, np. w postaci wymogu jednego miejsca wykonywania działalności, może być usprawiedliwione jedynie w wyjątkowych przypadkach. Ograniczenia muszą służyć ochronie dobra wspólnego - najczęściej chodzi o ochronę klientów usługodawcy i zapewnienie przestrzegania reguł etyki zawodowej - i być proporcjonalne do zamierzonego celu.

► prawo przemieszczania się

Obejmuje ono prawo przekroczenia granicy w celu świadczenia lub korzystania z usługi, prawo pobytu w czasie świadczenia lub korzystania z usługi, prawo wykonywania usługi na takich samych warunkach, jak obywatele danego państwa członkowskiego oraz prawo korzystania z wszelkich uprawnień, pomocy i ułatwień, jakie przysługują w danym państwie osobom świadczącym usługi lub korzystającym z nich.

Zawód inżyniera
budownictwa
uznawany jest
przez prawo unijne
za jeden z wolnych
zawodów

Jeśli polski inżynier budownictwa, po 1 maja 2004 roku, zachowa główną siedzibę w Polsce, to będzie korzystał ze swobody świadczenia usług.

UWAGA: W celu skorzystania z prawa opuszczenia danego państwa członkowskiego oraz prawo wjazdu do innego państwa członkowskiego wystarczy okazanie dowodu tożsamości lub ważnego paszportu. Warto pamiętać, że państwo członkowskie, do którego wjeżdżamy, nie ma prawa wymagać wiz wjazdowych lub wypełnienia innych formalności. Prawo pobytu obejmuje nie tylko osoby świadczące usługi i zakładające przedsiębiorstwo, ale również członków ich rodzin, tj. współmałżonków, dzieci poniżej 21 roku życia oraz wstępnych i zstępnych wraz z ich współmałżonkami bez względu na obywatelstwo, jeśli pozostają oni na ich utrzymaniu. Szczegółowe uprawnienia dla ww. kategorii osób przedstawia tabela 2.

Członkowie rodzin
<ul style="list-style-type: none"> • jeśli nie posiadają obywatelstwa UE, wydaje się dokument równoważny z kartą stałego pobytu lub zezwolenia na pobyt • wydanie wspomnianych dokumentów jest nieodpłatne lub nie przekracza opłat pobieranych za wystawienie dowodu tożsamości dla obywateli danego państwa członkowskiego
Osoby zakładające przedsiębiorstwo
<ul style="list-style-type: none"> • otrzymują kartę stałego pobytu na okres 5 lat; przedłużenia dokonuje się automatycznie • wystarczającym warunkiem wydania karty stałego pobytu przez państwo członkowskie jest obywatelstwo UE i zamiar założenia przedsiębiorstwa
Osoby świadczące usługi
<ul style="list-style-type: none"> • prawo pobytu przysługuje na czas trwania usługi (wystarczy paszport lub dowód tożsamości) • jeżeli ten okres trwa ponad 3 miesiące, wówczas wydaje się zezwolenie na pobyt • może być wymagane zgłoszenie pobytu u odpowiednich władz administracyjnych

PRZYKŁAD: Polski inżynier budownictwa, Krzysztof Malinowski, udaje się do Szwecji z zamiarem uruchomienia biura. Wjeżdża on do Szwecji na podstawie ważnego paszportu, deklaruje zamiar założenia przedsiębiorstwa

i otrzymuje kartę pobytu na 5 lat z prawem jej automatycznego przedłużenia po upływie tego okresu. Władze miejscowe mogą zażądać od niego zameldowania, ale nie mogą od tego uzależniać wydania pozwolenia na pobyt. Pan Krzysztof zabiera ze sobą małżonkę - obywatelkę Tajlandii, która również otrzymuje kartę pobytu. Poza tym z panem Malinowskim do Szwecji udają się 23-letni niepracujący syn oraz 72-letni ojciec będący na utrzymaniu inżyniera. Nie potrzebują oni żadnych dodatkowych zezwoleń, ponieważ korzystają z prawa pobytu przysługującego osobie zakładającej przedsiębiorstwo.

► prawo do pozostania po zakończeniu działalności

Prawo do pobytu na terytorium państwa członkowskiego, w którym założyło się i prowadziło przedsiębiorstwo, również po zakończeniu działalności przysługuje osobom, które osiągnęły wiek emerytalny, prowadziły działalność w danym państwie członkowskim przez minimum 12 ostatnich miesięcy oraz zamieszkiwały w tym samym kraju nieprzerwanie przez dłużej niż 3 lata. Na prawo do pozostania można się również powołać w przypadku przerwania wykonywania działalności gospodarczej z powodu trwałej niezdolności do pracy. Wówczas jednak czas zamieszkania w danym kraju członkowskim musi przekroczyć 2 lata. Trzecia dopuszczalna sytuacja to minimum 3-letnia nieprzerwana działalność gospodarcza i zamieszkiwanie w jednym państwie członkowskim, a następnie podjęcie działalności na terytorium innego państwa członkowskiego, przy jednoczesnej kontynuacji zamieszkania na terytorium danego państwa członkowskiego, do którego wraca się codziennie lub przynajmniej raz w tygodniu.

Prawo unijne przyznaje ponadto prawo pobytu obywatelom UE, którzy zaprzestali wykonywania działalności na własny rachunek, ale... pod dwoma warunkami. Po pierwsze, trzeba wykazać otrzymywanie emerytury, renty lub renty wypadkowej w odpowiedniej wysokości, czyli takiej, która przekracza poziom dochodów, poniżej których przysługuje prawo do korzystania ze środków opieki społecznej (w ten sposób państwa członkowskie zabezpieczają się przed osobami, które mogłyby stanowić obciążenie dla ich systemów opieki społecznej). Po drugie, konieczne jest posiadanie odpowiedniego ubezpieczenia zdrowotnego w państwie pobytu. Prawo pobytu potwierdzane jest przez

III Salon Łazienek i Kuchni oraz

Targi Wyposażenia Wnętrz MODNE WNĘTRZE

15-16 maja 2004, Pałac Prymasowski, Senatorska 13/15

- oferta branży łazienek i kuchni
- najnowsze kierunki we wzornictwie i projektowaniu wnętrz
- przegląd artykułów wyposażenia i dekoracji wnętrz mieszkalnych
- spotkania tematyczne z projektantami wnętrz
- bezpłatne porady i konsultacje

Murator EXPO, tel. (22) 829 66 86, 829 66 80, fax (22) 829 66 81, 829 66 90, e-mail: zespol1@muratorexpo.pl, www.muratorexpo.pl

murator
EXPO

Targi Mieszkaniowe

NOWY DOM, NOWE MIESZKANIE

28-30 maja
TORWAR

piątek: godz. 10.00 - 17.00
sobota-niedziela: godz. 10.00 - 18.00

murator
EXPO

www.targiMIESZKANIOWE.pl

pomocowym), ma na celu przede wszystkim reprezentowanie ich wobec otoczenia.

Tym zaś, co wyróżnia instytucję właśnie samorządową - odmiennie od ogółu zrzeszeń zawiązywanych na podstawie prawa o stowarzyszeniach, również w celach niezarobkowych, ale dobrowolnie i z założenia w interesie partykularnym - jest posiadanie ustawowo określonych praw i obowiązków publicznych, a w ślad za tym wykonywanie zadań poruczonych w imię ochrony interesu publicznego w szerokim tego słowa znaczeniu. Tylko w tymże publicznym interesie przyznawane są przecież samorządom zawodowym uprawnienia regulacyjne i władcze, w tym i ograniczające z jednej strony prawa obywatelskie w odniesieniu do wolności wyboru i wykonywania konkretnych zawodów (art. 65 Konstytucji), a z drugiej strony rozszerzające obywatelski obowiązek ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych (art. 84 Konstytucji). Za jakość realizacji zadań poruczonych im ustawowo samorzady zawodowe ponoszą odpowiedzialność cywilną i administracyjno-prawną.

Dla porządku więc i dla wyjaśnienia wszelkich niedopowiedzeń o charakterze ustrojowym, należałoby ująć te kwestie w postaci swobodnego kanonu - formułowanego analogicznie do zapisów zawartych w art. 16 i w rozdziale VII naszej ustawy zasadniczej - i używając konstytucyjnego języka, kanonu zwyczajów prawa obowiązującego w odniesieniu do samorządu zawodowego, przykładowo w następującym brzmieniu:

1. Przysługującą w ramach ustaw istotną część zadań publicznych samorząd zawodowy wykonuje w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność.

2. Zadania publiczne służące zaspakajaniu potrzeb wspólnoty samorządowej są wykonywane przez izby samorządu zawodowego jako zadania własne.

3. Jeżeli wynika to z uzasadnionych potrzeb państwa, ustawa może zlecić izbom samorządu zawodowego wykonywanie innych zadań publicznych.

4. Izbom samorządu zawodowego zapewnia się udział w dochodach publicznych odpowiednio do przypadających im zadań.

5. Dochodami izb samorządu zawodowego są ich dochody własne oraz subwencje ogólne i dotacje celowe z budżetu państwa.

6. Izby samorządu zawodowego mają prawo ustalania na zasadach podatkowych wysokości składek oraz innych opłat, będących źródłem dochodów własnych.

7. Działalność samorządu zawodowego podlega nadzorowi z punktu widzenia legalności.

Zwracając tu uwagę na brak zrozumienia, co do istoty samorządu zawodowego, zarzut ten odnieść trzeba nie tylko do mało zorientowanej opinii publicznej, ale także do niektórych organów administracji rządowej, a nawet i co poniektórych przedstawicieli władzy ustawodawczej. Z całą mocą ujawnia się to obecnie przy okazji dyskusji nad wdrażaniem w Polsce unijnych dyrektyw o zawodach regulowanych. Najczęściej kłopot ten polega na nieodróżnianiu i myleniu statusu samorządnych stowarzyszeń, z założenia zawiązywanych przede wszystkim we własnym interesie swoich tylko członków, oraz też samorządnych, ale jednak w inny sposób - bo imiennie powoływanych na drodze ustawowej i to głównie pod kątem ochrony interesu publicznego - samorządów zawodowych. W dużym stopniu na ten stan rzeczy oddziałuje chyba także dzisiejszy brak, nieopatrznie zlikwidowanej piętnaście lat temu, ale silnie i dobrze utrwalonej w świadomości społecznej, instytucji dawnych stowarzyszeń użyteczności publicznej.

Jednym z ostatnich przejawów nieporozumień w tym względzie jest np. wyeliminowanie opłacanych na mocy dyspozycji ustawowej składek na rzecz samorządów zawodowych (i obowiązkowego ubezpieczenia) z wcześniej i tak już zminimalizowanych związków z systemem podatkowym. Mimo że związki te wcale nie muszą być obciążającymi dla Skarbu Państwa. Nikt przy tej okazji nawet nie zwrócił uwagi, że samorząd zawodowy może i powinien być z mocy prawa uznany za organizację pożytku publicznego, ze wszystkimi tego skutkami, uwzględniającymi także preferencje o charakterze fiskalnym.

W sytuacji, gdy coraz więcej różnych zawodów - obecnie ponoć około trzydziestu - zabiega o powołanie swojego samorządu zawodowego, wielokrotnie z wąsko partykularnymi uzasadnieniami typu cechowego, wydaje się, że rolą dziś już działających samorządów zawodowych jest uprzytomnienie wszystkim (być może w szczególności polskim parlamentarzystom), co rzeczywiście oznacza i dla jakich celów we współczesnym państwie niezbędny jest samorząd zawodowy. Temu też może posłużyć zarysowany tu w konwencji prawa zwyczajowego kanon ustrojowy instytucji samorządu zawodowego.

wydanie pozwolenia na pobyt na okres 5 lat z możliwością przedłużenia.

UWAGA: Powyższe zasady dotyczą również członków rodzin obywatela UE. Ponadto małżonkowi i dzieciom, niezależnie od ich narodowości, przysługuje prawo do podejmowania działalności w stosunku pracy lub samodzielnej działalności na terytorium tego państwa członkowskiego. Gwoli uzupełnienia należy zauważyć, że prawo pobytu na terytorium wybranego państwa członkowskiego przysługuje wszystkim obywatelom UE, którzy wyrażają taką chęć, a nie mogą korzystać z tego prawa w inny sposób (np. nie prowadzili działalności i nie zamieszkiwali na terytorium danego państwa członkowskiego przez wymagany okres). W takim przypadku należy dysponować odpowiednimi środkami utrzymania (znowu chodzi o nie obciążanie miejscowego systemu opieki społecznej) oraz posiadać ubezpieczenie zdrowotne w państwie pobytu. Prawa członków rodzin są identyczne, jak te przyznane w Dyrektywie 90/365.

Na zakończenie kilka przykładów uwidaczniających praktyczne zastosowanie powyższych zapisów, dotyczących prawa pobytu.

PRZYKŁAD 1: Inżynier Kowalska zamieszkiwała na terytorium Hiszpanii od 1 lipca 2005 r. do 1 lipca 2015 r. W tym czasie przez ostatnie 7,5 lat prowadziła biuro projektowe, które postanowiła zamknąć po 1 lipca 2015 roku, w związku z osiągnięciem wieku uprawniającego do pobierania emerytury. Przysługuje jej w takim przypadku prawo pozostania w Hiszpanii i pobierania emerytury składającej się w części ze środków wypłacanych przez hiszpański ZUS, a w części ze środków polskiego ZUS-u, gdyż wcześniej prowadziła działalność w Polsce.

PRZYKŁAD 2: Inżynier Kowalska mogłaby również pozostać w Hiszpanii, gdyby spotkało ją nieszczęście i trwale utraciła - w którymś momencie po 2 latach nieprzerwanego zamieszkiwania w Hiszpanii - zdolność do pracy.

PRZYKŁAD 3: Małżeństwo Nowaków przez 6 lat zamieszkiwało i prowadziło działalność w Austrii, niedaleko granicy z Włochami. Po tym okresie państwo Nowakowie zdecydowali przenieść swą działalność do Włoch, ze względu na korzystniejsze przepisy podatkowe, przy czym nie zmienili oni miejsca zamieszkania i zaczęli dojeżdżać codziennie do pracy samochodem, korzystając

z dobrego i szybkiego połączenia autostradą. Po osiągnięciu wieku emerytalnego Państwo Nowakowie nabędą prawo pozostania w Austrii.

PRZYKŁAD 4: Pan Korybut zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek, nie dotrzymując terminów wymienionych w dyrektywach 75/34 i 75/35. Mimo to może on osiedlić się na emeryturze w dowolnie wybranym przez siebie państwie członkowskim, jeśli tylko udowodni on otrzymywanie przez siebie emerytury w wysokości przekraczającej próg, który uprawnia w tym państwie do ubiegania się o wsparcie z opieki społecznej. Poza tym pan Korybut będzie zobligowany do okazania dowodu wykupienia polisy ubezpieczeniowej w państwie pobytu. Wraz z panem Korybutem prawo pobytu uzyska jego małżonka, będąca obywatelką Kenii oraz studiująca córka. Obie panie będą korzystały z prawa do pracy lub podejmowania działalności gospodarczej.

W następnym odcinku cyklu „Inżynier budownictwa w UE” poruszymy kwestię korzystania z ułatwień i pomocy w państwie członkowskim, w którym świadczona jest usługa lub prowadzone przedsiębiorstwo, w tym dostęp do systemów opieki społecznej. Rozszerzony zostanie wątek dozwolonych ograniczeń swobody świadczenia usług.

▷ JAROSŁAW BAJACZYK

Autor jest absolwentem studiów w zakresie integracji europejskiej i stosunków międzynarodowych na Wydziale Prawa Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu oraz stypendystą Fundacji George'a Sorosa na Central European University w Budapeszcie.

Więcej na temat praw pobytu osób świadczących usługi i prowadzących przedsiębiorstwa w UE znaleźć można w następujących aktach prawnych:

- 1) Dyrektywa Rady 73/148 z 21 maja 1973 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w zakresie poruszania się i pobytu obywateli państw członkowskich wewnątrz Wspólnoty odnośnie zakładania przedsiębiorstw i świadczenia usług.
- 2) Dyrektywa Rady 90/364 z 28 czerwca 1990 r. w sprawie prawa pobytu.
- 3) Dyrektywa Rady 90/365 z 28 czerwca 1990 r. o prawie pobytu pracowników i osób prowadzących samodzielnie działalność gospodarczą po zaprzestaniu wykonywania tej działalności.

▼
Prawo unijne
przyznaje
prawo pobytu
obywatelom UE,
którzy zaprzestali
wykonywania
działalności na
własny rachunek,
ale..

SIDiR

W związku z licznymi zapytaniami naszych czytelników dotyczącymi działalności SIDiR – Polskiej Krajowej Organizacji Członkowskiej FIDIC publikujemy wyjaśnienie Mieczysława Grabca, prezesa stowarzyszenia, na jakiej podstawie prawnej funkcjonuje organizacja i jakie są jej podstawowe zadania.

Stowarzyszenie Inżynierów, Doradców i Rzeczoznawców (SIDiR) działa w Polsce zgodnie z prawem o stowarzyszeniach i jest zarejestrowane w Sądzie Gospodarczym.

SIDiR jest członkiem Międzynarodowej Federacji Inżynierów Konsultantów (FIDIC). Jesteśmy jedynym reprezentantem niezależnych inżynierów konsultantów polskich w FIDIC, co jest zgodne ze statutem tej Federacji.

Członkostwo w FIDIC zobowiązuje nasze Stowarzyszenie oraz poszczególnych członków SIDiR do przestrzegania zasad etyki zawodowej, bardzo mocno akcentowanych w statucie FIDIC.

Prowadzimy szkolenia w zakresie :

▶ procedur przetargowych oraz wzorów umów i warunków kontraktowych opracowanych przez FIDIC a wymaganych do stosowania przez wszystkie międzynarodowe instytucje finansujące projekty inwestycyjne, takie jak: Bank Światowy, EBI, EBRD czy Unię

Europejską dla funduszy przedakcesyjnych, a teraz funduszy Spójności i Strukturalnych,

▶ formy zabezpieczeń stosowanych w umowach budowlanych,

▶ sporów i ich rozstrzygania przez komisje rozjemcze, a w następnej kolejności przez sądy arbitrażowe,

▶ problematyki administrowania umów.

SIDiR prowadzi działalność wydawniczą publikacji FIDIC – wzorów Warunków Kontraktowych w wersji dwujęzycznej.

Członkostwo w SIDiR potwierdzone jest „Certyfikatem Inżyniera Konsultanta” i świadczy, że inżynier - członek naszego Stowarzyszenia ma odpowiednie uprawnienia budowlane oraz dużą wiedzę i doświadczenie w realizacji projektów inwestycyjnych i znajomość procedur FIDIC.

▶ **MIECZYŚLAW GRABIEC**
prezes SIDiR

Członkostwo
w SIDiR
potwierdzone jest
„Certyfikatem
Inżyniera
Konsultanta”

Stowarzyszenie Inżynierów, Doradców
i Rzeczoznawców
ul. Piekalkiewicza 7
00-710 Warszawa
tel./faks (48 22) 642 82 90
e-mail: sidir_wwa@poczta.arena.pl

SYSTEM **SEKOCENBUD®** **INFORMACJE O CENACH W BUDOWNICTWIE**

PROGRAM DO KOSZTORYSOWANIA
SeKo
uniwersalny, nowoczesny
prosty w obsłudze

VADEMECUM KOSZTORYSANTA
wydanie 3
poradnik
dla kosztorysantów
i służb inwestycyjnych

BAZY CENOWE SEKOCENBUD
stawki robocizny, ceny materiałów i sprzętu,
ceny robót, ceny obiektów, elementów
i asortymentów robót

NOWATORSKI PROGRAM KOMPUTEROWY
SeKo-WKI
pozwoli określić wartość
kosztorysową inwestycji
zgodnie ze środowiskowymi
zasadami jej obliczania

MIESIĘCZNIK
dla inwestorów,
wykonawców,
kosztorysantów,
projektantów

SEKOakademia
SZKOLENIA I PREZENTACJE
z zakresu kosztorysowania,
rozliczeń i umów
w budownictwie

e-SEKOCENBUD INTERNETOWY PORTAL CENOWY **www.sekocenbud.pl**

Osrodek Wdrożeń Ekonomiczno-Organizacyjnych Budownictwa PROMOCJA Sp. z o.o.
Warszawa, ul. Hoża 50, tel./fax: (22) 622-13-06, promocja@sekocenbud.pl
Wrocław, ul. Powstańców Śląskich 114, tel./fax: (71) 367-88-81, wroclaw@sekocenbud.pl

ZAPRASZAMY NA SEMINARIUM

szkolenia@sekocenbud.pl

pt.: PRAWO ZAMÓWIEN PUBLICZNYCH – NOWE REGULACJE W ZAKRESIE UMÓW O ROBOTY BUDOWLANE

- **24-25 maja ŁÓDŹ**
sala konferencyjna hotelu CENTRUM
- **27-28 maja BYDGOSZCZ**
sala konferencyjna hotelu BRDA
- **1-2 czerwca WARSZAWA**
sala konferencyjna DOMU SPÓŁDZIELCZOŚCI PRACY

PROGRAM SEMINARIUM:

1. Ustawa „Prawo zamówień publicznych”
2. Rozporządzenie w sprawie określenia szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego
3. Rozporządzenie w sprawie metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego oraz metod i podstaw obliczania planowanych kosztów prac projektowych i planowanych kosztów robót budowlanych
4. Wspólny Słownik Zamówień – istota i zasady stosowania.

OWEOB PROMOCJA Sp. z o.o.
ul. Hoża 50
00-682 Warszawa
tel/fax: (22) 622-13-06
NIP: 526-021-04-41

MIEJSCOWOŚĆ I DATA

PIECZĄTKA ZAKŁADU PRACY

ZGŁOSZENIE UCZESTNICTWA

Zgłaszamy niżej wymienione osoby na seminarium **PRAWO ZAMÓWIEN PUBLICZNYCH** w .....

Lp.	Imię i nazwisko	Stanowisko w zakładzie pracy

ZGŁASZAJĄCY (dane do fakturowania):

□□□□ - □□□□

DOŁĄDNA NAZWA ZAKŁADU PRACY, ADRES Z KODEM POCZTOWYM

OPŁATA ZA UCZESTNICTWO PRZY ZGŁOSZENIU:

..... 540 zł x OSÓB = zł

..... 500 zł x OSÓB = zł

Nr telefonu:

Nr faxu:

e-mail:

NIP:

□□□□□□□□□□□□□□□□

Kwota ..... zł została przelana na konto firmy OWEOB PROMOCJA Sp. z o.o.:

BPH PBK SA O/Warszawa 70 10600076 0000320000644786

z zaznaczeniem: „Seminarium – ZAMÓWIENIA PUBLICZNE (Łódź, Bydgoszcz, Warszawa)” (niepotrzebne skreślić)

Uczestnicy seminarium koszty przejazdu i pobytu pokrywają w ramach delegacji wystawionej przez jednostkę delegującą.

Upoważniam OWEOB PROMOCJA Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przy ul. Hożej 50, do wystawienia faktury bez podpisu odbiorcy.

Jestem osobą fizyczną, nie prowadzącą działalności gospodarczej: TAK NIE

.....
PODPIS DYREKTORA

Opłata za udział w seminarium wynosi 540 zł od osoby i obejmuje: uczestnictwo w szkoleniu, materiały szkoleniowe, przerwy kawowe, lunch i certyfikat. **Przy zgłoszeniu co najmniej 3 osób – bonifikata 40 zł od osoby.** Pisemne zgłoszenia na seminarium prosimy kierować do OWEOB PROMOCJA Sp. z o.o., 00-682 Warszawa, ul. Hoża 50 lub faksem pod numer (22) 622-13-06 wew. 105 **w terminie do: 17 maja br. (Łódź), 20 maja br. (Bydgoszcz), 25 maja br. (Warszawa).** Prosimy wypełnić formularz zgłoszenia uczestnictwa zamieszczony poniżej oraz wpłacić przelewem należność za zgłoszone uczestnictwo. Przyjęcie zgłoszenia zostanie potwierdzone przesłaniem na 5 dni przed rozpoczęciem seminarium karty uczest-

nictwa zawierającej informacje o miejscu i godzinie rozpoczęcia zajęć. Uczestnicy seminarium koszty przejazdu i pobytu pokrywają w ramach delegacji wystawionej przez jednostkę delegującą. Organizatorzy nie zapewniają noclegu.

W przypadku rezygnacji z udziału w seminarium zwrot wpłaconej należności za uczestnictwo może nastąpić tylko na podstawie pisma (faksu), otrzymanego przez firmę PROMOCJA w terminie co najmniej 5 dni przed rozpoczęciem zajęć. Dodatkowe informacje w sprawie seminarium można uzyskać w firmie PROMOCJA w Warszawie, tel./fax: (22) 622-13-06 wew. 105 lub 120.

▶ **NOWE PRZEPISY:**▶ **Rozporządzenie ministra infrastruktury z 19 lutego 2004 r. w sprawie wysokości opłat za czynności geodezyjne i kartograficzne oraz udzielanie informacji, a także wykonywanie wyrysów i wypisów z operatu ewidencyjnego (Dz. U. nr 37, poz. 333).**

Wydane na podstawie art. 40 ust. 5 pkt 1 lit. b ustawy z 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2000 r. nr 100, poz. 1086 z późn. zm.).

W większości przypadków opłaty wzrosły o ok. 20 proc..

Utraciło moc rozporządzenie ministra rozwoju regionalnego i budownictwa z 14 listopada 2000 r. w sprawie wysokości opłat za czynności geodezyjne i kartograficzne oraz udzielanie informacji, a także za wykonywanie wyrysów i wypisów z operatu ewidencyjnego (Dz. U. nr 115, poz. 1209).

Rozporządzenie weszło w życie 24 marca 2004 r.

▶ **Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z 8 marca 2004 r. w sprawie średniego kursu złotego w stosunku do euro stanowiącego podstawę przeliczania wartości zamówień publicznych (Dz. U. nr 40, poz. 356).**

Wydane na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy z 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. nr 19, poz. 177).

Średni kurs złotego w stosunku do euro stanowiący podstawę przeliczania wartości zamówień publicznych wynosi 4,0468.

Rozporządzenie weszło w życie 12 marca 2004 r.

▶ **Rozporządzenie ministra sprawiedliwości z 5 marca 2004 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wyznaczenia sądów rejonowych, które zakładają i prowadzą księgi wieczyste w systemie informatycznym (Dz. U. nr 40, poz. 372).**

Od 1 kwietnia księgi wieczyste w systemie elektronicznym będą prowadziły sądy rejonowe w Gryfinie, Kielcach, Legionowie, Stargardzie Szczecińskim oraz Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa – Wydział Ksiąg Wieczystych – dla gmin: Góra Kalwaria, Konstancin-Jeziorna, Lesznowola, Piaseczno i Prażmów.

Natomiast od 1 września księgi wieczyste w systemie elektronicznym będą prowadziły

sądy rejonowe w Krakowie, Łodzi, Opolu, Poznaniu, Pruszkowie, Szczecinie, Wrocławiu oraz trzy wydziały ksiąg wieczystych Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa.

Rozporządzenie weszło w życie 15 marca 2004 r.

▶ **Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z 15 marca 2004 r. w sprawie wzorów ogłoszeń przekazywanych Prezesowi Urzędu Zamówień Publicznych oraz Urzędowi Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich (Dz. U. nr 48, poz. 460).**

Wydane na podstawie art. 11 ust. 6 ustawy z 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.

Rozporządzenie weszło w życie 2 kwietnia 2004 r.

▶ **Ustawa z 20 lutego 2004 r. o zmianie ustawy o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców oraz ustawy o opłacie skarbowej (Dz. U. nr 49, poz. 466).**

(streszczenie w poprzednim numerze)

Ustawa wchodzi w życie 26 kwietnia 2004 r., z tym że przepisy dotyczące nabywania nieruchomości przez cudzoziemców będących obywatelami lub przedsiębiorcami państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego wchodzi w życie 1 maja 2004 r.

▶ **Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z 18 marca 2004 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu od odwołania oraz szczegółowych zasad rozliczania kosztów w postępowaniu odwoławczym (Dz. U. nr 49, poz. 468).**

Wydane na podstawie art. 193 pkt 3 ustawy z 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.

Wysokość wpisu od odwołania wnoszonego w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego stanowi 4,25-krotność kwoty bazowej ustalonej dla sędziów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej ministrowi sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, których wynagrodzenia są finansowane ze środków pozostających w dyspozycji ministra sprawiedliwości, oraz prokuratorów. Zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy budżetowej na rok 2004 kwota bazowa dla tych osób wynosi 1396,38 zł.

Jeżeli koszty postępowania będą wyższe od kwoty wpisu, zespół arbitrów zasądza różnicę

od uczestnika postępowania, natomiast jeżeli będą niższe – zespół arbitrów orzeka o zwrocie przez Urząd Zamówień Publicznych różnicy na rzecz wnoszącego wpis.

Rozporządzenie weszło w życie 3 kwietnia 2004 r.

▶ **Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z 22 marca 2004 r. w sprawie zakresu informacji zawartych w rocznym sprawozdaniu o udzielonych zamówieniach publicznych oraz jego wzoru (Dz. U. nr 50, poz. 479).**

Wydane na podstawie art. 98 ust. 4 ustawy z 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.

Wzór rocznego sprawozdania o udzielonych zamówieniach publicznych stanowi załącznik do rozporządzenia.

Rozporządzenie weszło w życie 13 kwietnia 2004 r.

▶ **Rozporządzenie ministra infrastruktury z 30 marca 2004 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie likwidacji jednostki badawczo-rozwojowej o nazwie „Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Stolarski Budowlanej „Stolbud”” w Wołominie (Dz. U. nr 52, poz. 518).**

Ponownie przesunięto termin likwidacji jednostki, która ma się zakończyć 31 lipca 2004 r.

Rozporządzenie weszło w życie 31 marca 2004 r.

▶ **Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 24 marca 2004 r., sygn. akt K 37/03 (Monitor Polski nr 15, poz. 247).**

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie rozpoznał wniosek Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, w sprawie zgodności z Konstytucją art. 2 i art. 9 ustawy z 28 listopada 2003 roku o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw, w części dotyczącej zniesienia centralnego organu administracji rządowej – Głównego Geodety Kraju oraz urzędu obsługującego – Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii.

Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 2 pkt 1-7 i pkt 9-13 oraz art. 9 pkt 1 lit. b, pkt 3 lit. b i pkt 11 przedłożonej do podpisu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej ustawy z 28 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw są niezgodne z art. 118 ust. 1 i art. 119 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Trybunał orzekł

także, że art. 19 zaskarżonej ustawy w części obejmującej umieszczone po przecinku słowa: „z wyjątkiem art. 2, 6, 7, 9 oraz 11, które wchodzi w życie z dniem 30 grudnia 2003 r.” jest niezgodny z art. 2 w związku z art. 88 ust. 1 Konstytucji. Przepisy te nie są nierozdzielnie związane z całą ustawą.

Trybunał zbadał zgodność z wymogami konstytucyjnymi procedury uchwalania zakwestionowanych przepisów. TK ustalił, że kwestionowane poprawki zostały zgłoszone dopiero w trakcie drugiego czytania. Poprawki dotyczyły przepisów niepozostających w ścisłym związku treściowym z uchwalaną nowelizacją. Treść poprawek wykraczała zatem poza pierwotny zakres projektu, w związku z powyższym poprawki nie spełniały wymagań określonych w art. 118 i art. 119 Konstytucji.

Trybunał podkreślił, że uchwalenie zakwestionowanych przepisów narusza art. 118 ust. 1 i art. 119 ust. 2 Konstytucji, przez wykorzystanie instytucji poprawki do projektu ustawy w sposób stanowiący obejście wymagań dotyczących inicjatywy ustawodawczej. Kwestionowana procedura narusza także konstytucyjną zasadę trzech czytań projektu ustawy (art. 119 Konstytucji).

TK uznał, że przepis określający datę wejścia w życie ustawy (art. 19 zaskarżonej ustawy) stanowi integralną część zawartą w niej regulacji prawnej. Ustawodawca wskazał jako datę wejścia w życie części przepisów dzień 30 grudnia 2003 r. Wskazany dzień minął. Utrzymanie w mocy przepisu ustanawiającego ten termin naruszałoby więc art. 88 ust. 1 Konstytucji, mówiący iż warunkiem koniecznym wejścia w życie ustawy jest ogłoszenie jej we właściwy sposób, oraz płynący z art. 2 Konstytucji zakaz nadawania przepisom prawa mocy wstecznej.

► TRWAJĄ PRACE NAD:

► Rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw.

Przedmiotem projektu ustawy jest uregulowanie odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przy wykonywaniu władzy publicznej. Podstawowym celem projektu jest dostosowanie norm dotyczących odpowiedzialności odszkodowawczej państwa, zawartych w kodeksie cywilnym do wymagań art. 77 ust. 1 Konstytucji RP.

► Rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.

Proponowane zmiany są związane z projektem wprowadzenia do Kodeksu cywilnego przepisów dotyczących odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przy wykonywaniu władzy publicznej. Przewiduje wprowadzenie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Prawo złożenia takiej skargi ma przysługiwać tylko wówczas, gdy zachodzi niemożność wzruszenia orzeczenia w drodze środków zaskarżenia. Stwierdzenie wadliwości orzeczenia, nie będzie eliminować go z obrotu prawnego, lecz umożliwi dochodzenie odszkodowania.

► Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o notariacie.

W wyroku z 10 grudnia 2003 r., sygn. akt K 49/01, Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 5 ustawy z 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie oraz rozporządzenie ministra sprawiedliwości z 12 kwietnia 1991 r. w sprawie taksy notarialnej są niezgodne z art. 92 ust. 1 Konstytucji RP.

Projekt ustawy przewiduje, że maksymalna stawka za czynność notarialną nie może przekroczyć sześciokrotności przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku, ogłaszanego do celów emerytalnych w „Monitorze Polskim” przez Prezesa GUS. Zatem maksymalna stawka za czynność notarialną może wynosić 13 208,82 zł (6 x 2201,47 zł).

► ORZECZNICTWO:

► **Termin „zabudowa jednorodzinna”** nie oznacza ograniczenia zabudowy do jednego budynku jednorodzinnego na jednej działce (wyrok NSA z 18 marca 2003 r., sygn. akt SA/Bk 1633/2002).

► **Lokator nie jest legitymowany jako strona** do brania udziału w postępowaniu administracyjnym prowadzonym na podstawie ustawy z 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane w sprawach, których przedmiotem jest zmiana sposobu użytkowania pomieszczeń znajdujących się w budynku, w którym znajduje się zajmowany przez niego lokal mieszkalny.

Stroną takiego postępowania jest właściciel lub zarządca budynku reprezentujący interesy wszystkich lokatorów.

Lokator może w razie naruszenia jego praw kwestionować dokonane zmiany na zasadach

ogólnych przed sądem powszechnym (wyrok NSA – z 15 kwietnia 2003 r., sygn. akt II SA/Ka 1548/2001).

► **Wymianę drzwi wejściowych, bez zmiany otworu w ścianie**, należy uznać za modernizację obiektu budowlanego, na wykonanie której nie jest wymagane pozwolenie budowlane ani zgłoszenie (wyrok NSA – z 12 lutego 2003 r., sygn. akt SA/Rz 2428/2000).

► **Brak wymaganego pozwolenia** właściwego organu nadzoru budowlanego **lub zgłoszenia** robót budowlanych wyłącza możliwość uznania wydatków na wykonanie robót budowlanych za wydatki poniesione na potrzeby mieszkaniowe, o których mowa w art. 27a ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (w brzmieniu obowiązującym w 1997 r. – wyrok NSA z 6 lutego 2003 r., sygn. akt I SA/Łd 862/2001).

► **Nabycie towaru** w odniesieniu do budynków należy wiązać z przeniesieniem prawa własności. **Moment przeniesienia prawa własności również w prawie podatkowym**, pomimo autonomii tej gałęzi prawa, musi być określony zgodnie z przepisami prawa cywilnego. Zgodnie z art. 158 Kc umowa zobowiązująca do przeniesienia prawa własności nieruchomości powinna być zawarta w formie aktu notarialnego. Forma ta jest przesłanką ważności umowy (art. 73 § 2 Kc). Zatem faktura VAT wystawiona osiem miesięcy przed sprzedażą budynku w formie aktu notarialnego, dokumentująca tę sprzedaż, nie uprawnia nabywcy do odliczenia naliczonego w niej podatku (wyrok NSA z 21 stycznia 2003 r., sygn. akt I SA/Łd 737-738/2001).

► **Niewłaściwa jest interpretacja**, że zwrot „w fakturach stwierdzających nabycie towarów i usług” oznacza, że fakturę stanowiącą podstawę odliczenia można wystawić dopiero po dokonaniu czynności podlegającej opodatkowaniu. W przepisie tym jest mowa o podatku naliczonym, którego kwota zostaje wykazana w fakturze. Żaden przepis ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym nie wskazuje, iż początkiem terminu, od którego można wystawić fakturę, jest dzień dokonania czynności (wyrok NSA z 4 lutego 2004 r., sygn. akt III SA 554/2003).

► KONRAD ŁACIŃSKI

Departament Orzecznictwa w Ministerstwie Infrastruktury

ZAMÓWIENIA PUBLICZNE

Ustawa Prawo zamówień publicznych z 29 stycznia 2004 roku, która weszła w życie 2 marca 2004 roku (Dz. U. nr 19, poz. 117) ostatecznie porządkuje system zamówień publicznych, dostosowuje go do prawa unijnego, wprowadza wiele nowych rozwiązań. Całościowo reguluje sektor publiczny dostaw, usług i robót budowlanych, a aktami wykonawczymi rozstrzyga kwestie techniczne.

Zakres nowej regulacji prawnej, a także stosunkowo krótki okres vacatio legis sprawił, że pojawiło się wiele pytań dotyczących interpretacji nowych przepisów.

Rozpoczynamy publikację opinii Urzędu Zamówień Publicznych dotyczących spraw, które w pierwszym okresie obowiązywania ustawy wywołały największe wątpliwości. Jeśli mimo to będziecie mieć Państwo problemy z interpretacją określonych przepisów, prosimy o przesyłanie pod adresem redakcji Inżyniera Budowlanego takich zapytań, a my postaramy się odpowiedzieć na nie w kolejnych numerach.

Moment wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego

Ustawa z 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (Dz. U. z 2002 r. nr 72, poz. 664 ze zm.) nie precyzowała jednoznacznie, którą czynność zamawiającego uznać należy za wszczęcie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Co do zasady przyjęto, iż wszczęcie procedury następowało w dniu uzewnętrznienia woli zamawiającego. W trybie przetargowym dniem wszczęcia postępowania była więc data publikacji ogłoszenia o udzieleniu zamówienia publicznego, które w zależności od wartości, publikowane było w Biuletynie Zamówień Publicznych lub tylko w siedzibie zamawiającego w miejscu publicznie dostępnym oraz na stronie internetowej. Natomiast datą wszczęcia postępowania w pozostałych trybach, w tym w zapytaniu o cenę, w których dostawcy lub wykonawcy bezpośrednio zapraszani byli do składania ofert, był dzień skierowania przez zamawiającego zaproszenia do składania ofert.

W ustawie z 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. nr 19, poz. 177) kwestia określenia momentu wszczęcia postępowania wywołuje wiele wątpliwości na skutek przyjęcia rozwiązania, iż termin składania ofert powinien być liczony od dnia przekazania ogłoszenia do Prezesa Urzędu

Zamówień Publicznych lub Urzędu Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich (m.in. art. 43 ust. 2 ustawy). W opinii UZP powyższe nie przesądza jednak o tym, iż postępowanie jest wszczęte w momencie przekazania ogłoszenia do publikacji. Za utrzymaniem interpretacji o publikacji ogłoszeń, jako momencie wszczęcia postępowania o zamówienie publiczne, przemawiają następujące argumenty:

▶ liczenie terminu składania ofert od dnia przekazania ogłoszenia do BZP ma przede wszystkim na celu precyzyjne obliczenie i wskazanie terminu (datę) składania ofert przez zamawiającego. Obliczenie terminu składania ofert od dnia przekazania ma zatem charakter formalny

▶ za przyjęciem daty publicznego ogłoszenia o przetargu za moment wszczęcia postępowania przemawia definicja przetargu nieograniczonego (art. 39), która wyraźnie wskazuje na to, iż oferty składa się w odpowiedzi na publiczne ogłoszenie. Trudno za takie uznać czynność przekazania ogłoszenia

▶ art. 40 ust. 1 jednoznacznie mówi, iż wszczęcie postępowania następuje z chwilą ogłoszenia przez zamawiającego o zamówieniu w swojej siedzibie, w miejscu publicznie dostępnym oraz na własnej stronie internetowej; momentem tym jest upublicznienie ogłoszenia o przetargu, a takim nie jest sama czynność przekazania ogłoszenia

▶ przy założeniu, iż ogłoszenie o zamówieniu publicznym stanowi oświadczenie woli, przy rozstrzygnięciu omawianego problemu posilkować można się również przepisami Kc. Zgodnie z art. 61 § 1 Kc oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Biorąc pod uwagę, iż adresatem ogłoszenia są oferenci (a nie Prezes Urzędu), należy uznać, iż skutecznie jest ono złożone z chwilą, z którą mogą oni się zapoznać z jego treścią, a więc w momencie jego upublicznienia, a nie przekazania Prezesowi Urzędu.

Mając powyższe na uwadze, wszczęcie postępowania o zamówienie publiczne

następuje w dniu uzewnętrznienia woli zamawiającego. W trybie przetargowym dniem wszczęcia postępowania będzie więc co do zasady data zamieszczenia ogłoszenia o zamówieniu publicznym, które publikowane jest w siedzibie zamawiającego w miejscu publicznie dostępnym oraz na stronie internetowej, jeżeli zamawiający ma taką stronę. W postępowaniach o wartości przekraczającej równowartość kwoty 60 000 euro wszczęcie postępowania następować będzie nie później niż z dniem publikacji ogłoszenia w Biuletynie Zamówień Publicznych. Może nastąpić jednak wcześniej, jeżeli zamawiający bezpośrednio po przekazaniu Prezesowi Urzędu, a jeszcze przed jego publikacją w Biuletynie Zamówień Publicznych, zamieści ogłoszenie o zamówieniu publicznym w swojej siedzibie, w miejscu publicznie dostępnym lub na stronie internetowej. Przepisy ustawy zakazują zamieszczania ogłoszenia o zamówieniu w siedzibie zamawiającego lub na jego stronie internetowej jedynie przed dniem jego przekazania Prezesowi Urzędu (art. 40 ust. 6 pkt 1 ustawy). A contrario, możliwym jest zatem publikacja ogłoszenia w siedzibie zamawiającego lub na stronie internetowej już w dniu jego przekazania Prezesowi Urzędu, a więc jeszcze przed jego publikacją w Biuletynie Zamówień Publicznych.

Natomiast datą wszczęcia postępowania w pozostałych trybach - w negocjacjach bez ogłoszenia, zapytaniu o cenę, wolnej ręce - w których wykonawcy bezpośrednio zapraszani są do składania ofert (negocjacji), jest dzień skierowania przez zamawiającego zaproszenia do składania ofert (negocjacji).

Trwałość decyzji administracyjnych wydawanych przez Prezesa Urzędu

Z dniem 2 marca 2004 r. weszła w życie ustawa z 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. nr 19, poz. 177), która uchyliła jednocześnie ustawę z 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych. W związku z tym powstała wątpliwość co do skuteczności (trwałości) decyzji administracyjnych wydanych przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych na podstawie uchylonego aktu prawnego, które jeszcze nie zostały przez zamawiających skonsumentowane (nie zostały wszczęte postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na ich podstawie).

Zgodnie z brzmieniem art. 104 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. nr 98, poz. 1071 ze zm.) organ administracji państwowej załatwia sprawę przez wydanie decyzji rozstrzygającej co do jej istoty.

W ujęciu doktrynalnym „decyzja administracyjna” stanowi „władcze działanie prawne organu administracji skierowane na wywołanie konkretnych, indywidualnie oznaczonych skutków prawnych (...) w indywidualnie oznaczonych sprawach”. W świetle powyższego nie ulega wątpliwości, iż zarówno wniosek o zatwierdzenie trybu udzielenia zamówienia publicznego, jak i ewentualna zgoda odnoszą się do zamówienia zindywidualizowanego, o określonym przedmiocie.

Żaden przepis prawa nie określa terminu obowiązywania decyzji administracyjnej. Należałoby stąd wnosić, że moc wiążąca decyzji trwa tak długo, dopóki nie ulegnie zmianie stan faktyczny i prawny sprawy, stanowiący podstawę jej wydania. Stanowisko takie potwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z 3 czerwca 1993 r. w sprawie o sygn. akt III ARN 27/93 (OSNCP 1994 r. nr 2, poz. 43) stwierdzając, że w postępowaniu administracyjnym gwarancje trwałości decyzji należy rozumieć w ten sposób, że strony są nią związane do czasu, dopóki nie zmieniły się jej istotne elementy, wynikające z art. 107 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, tj. nadal występują te same strony lub ich następcy prawni oraz nie zmieniła się podstawa prawna decyzji.

Biorąc pod uwagę, iż zmienił się akt prawny będący podstawą wydania decyzji ostatecznej, powstaje wątpliwość, czy powstaje obowiązek ponownego uzyskania decyzji Prezesa Urzędu. Odpowiedź na to zagadnienie przynosi cyt. powyżej wyrok Sądu Najwyższego. W wyroku tym SN uznał, iż tożsamość sprawy w postępowaniu administracyjnym występuje także wtedy, gdy zmieni się akt stanowiący podstawę prawną decyzji, lecz zachowana zostanie ciągłość regulacji prawnej uprawnień i obowiązków stron tego postępowania. Tym samym, w odniesieniu do decyzji administracyjnych wydanych na podstawie przepisów, których ciągłość została zachowana w ustawie Prawo zamówień publicznych (np. decyzji wydanych na podstawie art. 71 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy o zamówieniach publicznych, które co do zasady odpowiadają odpowiednio treści art. 67 ust. 1 pkt 1 i 3

ustawy Prawo zamówień publicznych), nie zachodzi obowiązek ponownego uzyskiwania decyzji administracyjnych na wybór trybu zamówienia wszczętego i udzielanego z dniem 2 marca 2004 r. W tej sytuacji zachowana zostaje ciągłość regulacji prawnej uprawnień i obowiązków stron tego postępowania,

a ponowne wystąpienie zamawiającego i ewentualna merytoryczna decyzja Prezesa Urzędu w tej samej sprawie w oparciu o przepisy, których ciągłość została zachowana, stanowiłoby zaprzeczenie zasady zakazu ponownego rozstrzygnięcia w tej samej sprawie wyrażonego w art. 156 § 1 pkt 3 Kpa.

Przepisy wykonawcze do ustawy Prawo zamówień publicznych

Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów:

- z 8 marca 2004 r. w sprawie średniego kursu złotego w stosunku do euro stanowiącego podstawę przeliczania wartości zamówień publicznych. Weszło w życie 12 marca 2004 r. (Dz. U. nr 40 poz. 356).
- z 15 marca 2004 r. w sprawie wzorów ogłoszeń przekazywanych Prezesowi Urzędu Zamówień Publicznych oraz Urzędowi Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich. Weszło w życie 2 kwietnia 2004 r. (Dz. U. nr 48, poz. 460).
- z 15 marca 2004 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia za czynności arbitrow. Weszło w życie 2 kwietnia 2004 r. (Dz. U. nr 48, poz. 461).
- z 18 marca 2004 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu od odwołania oraz szczegółowych zasad rozliczania kosztów w postępowaniu odwoławczym. Weszło w życie 3 kwietnia 2004 r. (Dz. U. nr 49, poz. 468).
- z 22 marca 2004 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i pozostałych członków Rady Zamówień Publicznych. Weszło w życie 10 kwietnia 2004 r. (Dz. U. nr 49, poz. 470).
- z 22 marca 2004 r. w sprawie zakresu informacji zawartych w rocznym sprawozdaniu o udzielonych zamówieniach publicznych oraz jego wzoru. Weszło w życie 13 kwietnia 2004 r. (Dz. U. nr 50, poz. 479).
- z 30 marca 2004 r. w sprawie regulaminu postępowania przy rozpatrywaniu odwołań. Weszło w życie 15 kwietnia 2004 r. (Dz. U. nr 56, poz. 547).
- z 1 kwietnia 2004 r. w sprawie trybu przeprowadzania konkursu na kandydatów na stanowisko Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych, sposobu powoływania komisji konkursowej oraz wymagań wobec jej członków. Weszło w życie 22 kwietnia 2004 r. (Dz. U. nr 56, poz. 546).

Projekty aktów wykonawczych do ustawy Prawo zamówień publicznych:

- Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie trybu wpisu na listę arbitrow, sposobu powoływania komisji egzaminacyjnej i przeprowadzania egzaminu oraz zakresu egzaminu.
- Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie trybu wyznaczania obserwatora, wykonywania czynności obserwatora oraz wysokości wynagrodzenia za czynności obserwatora.
- Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie rodzajów dokumentów potwierdzających spełnianie warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy.
- Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie protokołu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

Tynki i szpachlówki CEKOL®

Firma Cedat, producent znanych zapraw chemii budowlanej Cekol, oferuje szeroką gamę tynków i szpachlówek do stosowania zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz budynków. Wśród nich znajduje się jedna z najpopularniejszych na polskim rynku szpachlówek – zaprawa Cekol C-45. Od jej nazwy pochodzi powiedzenie „cekolowanie ścian”, które oznacza po prostu ich wygładzanie.

Biała masa szpachłowa Cekol C-45 – mieszanka najwyższej jakości gipsów oraz dodatków uszlachetniających i modyfikujących - jest przeznaczona przede wszystkim do prac wykończeniowych wewnątrz budynków. Stanowi doskonały podkład pod farby emulsyjne i akrylowe, ponieważ na bazie z białej szpachlówek uzyskujemy nasyconą barwę farby po mniejszej liczbie malowań. Ofertę zapraw do stosowania wewnątrz pomieszczeń uzupełniają dwa nowe produkty: gips szpachłowy Cekol GS-100 i gipsowa masa szpachłowa Cekol GS-200. Cekol GS-100 jest suchą mieszanką gipsu syntetycznego oraz najwyższej jakości wypełniaczy i dodatków modyfikujących. Gips szpachłowy służy do wyrównywania ścian i sufitów. Jest twardszy od szpachlówek gipsowych i ma większą wytrzymałość, dlatego można go wykorzystywać do wypełniania większych ubytków. Cekol GS-100 jest zalecanym podkładem pod wykonanie gładzi szpachłowej za pomocą wspomnianych już zapraw Cekol C-45 lub Cekol GS-200. Gipsowa masa szpachłowa Cekol GS-200 to podobnie, jak Cekol GS-100, sucha mieszanka gipsu syntetycznego oraz najwyższej jakości wypełniaczy i dodatków modyfikujących, której podstawowym zastosowaniem jest wygładzanie

ścian przed malowaniem lub tapetowaniem.

Te trzy zaprawy nadają się do stosowania na podłożu z cegły, betonu, gazobetonu, na płytach i bloczkach gipsowych oraz na płytach kartonowo-gipsowych. Zasady przy pracy z produktami Cekol są zawsze takie same: podłoże powinno być czyste i zwarte. Należy usunąć zatluszczenia, pozostałości po farbach emulsyjnych, olejnych i klejowych oraz wszelkie luźne elementy np. kruszący się tynk, czy ziarenka piasku.

Jeśli chodzi o tynki przeznaczone do wykańczania zewnętrznych elewacji budynków, firma Cedat oferuje gładki tynk elewacyjny Cekol C-35 oraz dwie jego odmiany Cekol C-35 „Kornik” (tynk o uziarnieniu do 2 lub 3 mm) i Cekol C-35 „Baranek” (tynk o uziarnieniu do 1,5 lub 2,5 mm). Tynki zewnętrzne Cekol są mieszankami białego cementu, białych wypełniaczy mineralnych i środków modyfikujących, które zapewniają doskonałą urabialność i przyczepność do podłoża mineralnych. Zaprawy nie żółkną pod wpływem światła; są odporne na działanie wody i niskich temperatur. Stosujemy je na podłożach betonowych, z gazobetonu, cegły, bloczków keramzytowych i w systemach ociepleń. Przed tynkowaniem należy oczyścić powierzchnię z wszelkich zabrudzeń, farb i luźnych elementów. Tynki Cekol C-35 „Kornik” i „Baranek” należy nanosić równą warstwą o grubości największego ziarna i fakturować. Gładki tynk Cekol C-35 jest doskonałym podkładem pod farby emulsyjne i akrylowe. Z kolei Cekol C-35 „Kornik” i Cekol C-35 „Baranek” można wykorzystać jako bazę przed malowaniem farbą cementową, silikonową lub akrylową.

Dane techniczne	Cekol C-45 – biała masa szpachłowa	Cekol GS-100 – gips szpachłowy	Cekol GS-200 – gipsowa masa szpachłowa
Proporcje mieszanki	0,4 litra wody na 1 kg proszku	0,4 do 0,45 litra wody na 1 kg suchego proszku	0,4 litra na 1 kg suchego proszku
Czas zużycia zaprawy	Ok. 45 min.	Ok. 60 min.	Ok. 60 min.
Wydajność	1,5 kg/m ²	1,5 kg/m ²	1,5 kg/m ²
Grubość warstw	1 do 5 mm	1 do 10 mm	1 do 5 mm

Dane techniczne	Cekol C-35 – gładki tynk elewacyjny	Cekol C-35 „Kornik” – biały tynk mineralny o uziarnieniu do 2 lub 3 mm	Cekol C-35 „Baranek” – biały tynk mineralny o uziarnieniu do 1,5 lub 2,5 mm
Proporcje mieszanki	0,3 – 0,35 litra wody na 1 kg proszku	0,16 – 0,18 litra wody na 1 kg proszku	0,16 – 0,18 litra wody na 1 kg proszku
Czas zużycia zaprawy	3 – 4 godz.	2 godz.	2 godz.
Wydajność	1,5 kg/m ²	2 kg/m ²	2 kg/m ²
Grubość warstw	1 do 4 mm	Warstwa o grubości największego ziarna	Warstwa o grubości największego ziarna
Temperatura wykonywania prac	Nie niższa niż + 5°C	Nie niższa niż + 5°C	Nie niższa niż + 5°C

Współdziałanie uczestników procesu inwestycyjnego

W dniach 27-28 maja 2004 r. Izba Projektowania Budowlanego, przy udziale Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, organizuje VII Konferencję Problemową pt. „Współdziałanie uczestników procesu inwestycyjnego: urząd – inwestor – projektant – wykonawca (wpływ doświadczeń krajów UE na polskie rozwiązania)”.

Celem konferencji jest omówienie problemów występujących u wszystkich uczestników budowlanego procesu inwestycyjnego oraz wykorzystanie doświadczeń krajów Unii Europejskiej w warunkach polskich.

Wyniki konferencji mogą wzbogacić raport „Inwestycyjny Proces Budowlany – bariery inwestycyjne oraz propozycje działań usprawniających” opracowany przez Ministerstwo Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej. Dokument ten został przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 9 marca 2004 r. Wyniki konferencji również powinny pomóc zespołowi ds. usprawniania budowlanego procesu inwestycyjnego, działającego pod przewodnictwem podsekretarza stanu w ministerstwach Infrastruktury i Gospodarki, Pracy i Spraw Społecznych.

Tematami VII Konferencji, pod przewodnictwem ministra Andrzeja Piłata, będą:

► Rola urzędu i inwestora w procesie inwestycyjnym

moderatorzy:

Andrzej Urban – prezes GUNB

Roman Nowicki – przewodniczący Stałego Przedstawicielstwa Kongresu Budownictwa Polskiego

Lech Adam Bartnik – dyrektor generalny Fundacji Promocji Gmin Polskich

► Rola projektanta i wykonawcy w procesie inwestycyjnym

moderatorzy:

Edward Szwarc – przewodniczący Komitetu Budownictwa KIG

Zbysław Kałkowski – wiceprezes IPB, wiceprezes Krajowej Rady PIIB

Kazimierz Grzegorzewski – I wiceprezes IPB

► Miejsce inżyniera w procesie inwestycyjnym

moderatorzy:

Zbigniew Grabowski – prezes Krajowej Rady PIIB

Andrzej Bratkowski – członek honorowy IPB, wiceprezes Krajowej Rady PIIB

Tadeusz Biliński – przewodniczący Rady Programowej „Wiadomości”, członek honorowy IPB.

Rada Programowa

Przewodniczący – Andrzej Piłat – podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury

Członkowie:

Tadeusz Biliński – członek honorowy IPB, przewodniczący Rady Programowej „Wiadomości”

Zbigniew Grabowski – prezes Krajowej Rady Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

Zbigniew Janowski – poseł na Sejm RP, przewodniczący Związku Zawodowego Budowlanych

Ksawery Krassowski – prezes Izby Projektowania Budowlanego

Stanisław Kukuryka – prezes Polskiego Towarzystwa Mieszkaniowego

Leszek Mindur – Szkoła Główna Handlowa

Roman Nowicki – przewodniczący Stałego Przedstawicielstwa Kongresu Budownictwa

Wiesław Okoński – poseł na Sejm RP, przewodniczący Komisji Infrastruktury Sejmu RP

Andrzej Urban – Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego

Wiesław Szczepański – podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury

Edward Szwarc – przewodniczący Komitetu Budownictwa KIG

Edward Szymański – podsekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta RP

Informacje szczegółowe dotyczące kosztów uczestnictwa i dojazdu można uzyskać w sekretariacie IPB, tel. (0-22) 620-13-99, faks 654-57-39.

Urząd

inwestor

projektant

wykonawca

Dobrze chłodzi i o to chodzi!

FO-E 09 LG

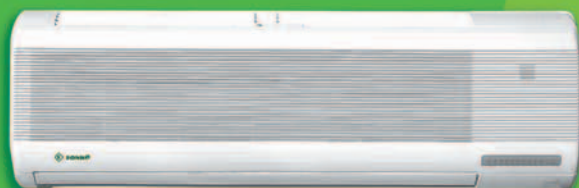
Moc chłodnicza 8 000 BTU/h - 2,3 kW

Moc grzewcza 8 500 BTU/h - 2,5 kW

FO-E 12 LG

Moc chłodnicza 12 000 BTU/h - 3,5 kW

Moc grzewcza 13 000 BTU/h - 3,8 kW

FO-E 18 LG

Moc chłodnicza 18 000 BTU/h - 5,0 kW

Moc grzewcza 19 000 BTU/h - 5,5 kW

FO-E 22 LG

Moc chłodnicza 20 000 BTU/h - 6,0 kW

Moc grzewcza 22 000 BTU/h - 6,3 kW

FO-E 24 LG

Moc chłodnicza 24 000 BTU/h - 7,0 kW

Moc grzewcza 26 000 BTU/h - 7,5 kW

Czteroodrzynny system nawiewu

Regulowany nawiew powietrza z klimatyzatora w czterech płaszczyznach zapewnia utrzymanie komfortu całego pomieszczenia w krótkim czasie.

Podzespoły renomowanych firm światowych

Zastosowanie renomowanych kompresorów rotacyjnych oraz rozbudowany system ochrony urządzenia zapewnia długą bezawaryjną pracę klimatyzatora.

Autorestart

Automatyczne wznowienie pracy klimatyzatora po przywróceniu zasilania, klimatyzator zapamięta ostatnio ustawione parametry.

Cicha praca jednostki wewnętrznej

Możliwość ustawienia mocy, z jaką pracuje wentylator w jednostce wewnętrznej zapewnia bardzo cichą pracę urządzenia, np. podczas odpoczynku.

Jonizator powietrza

Emituje wraz z wywiewanym powietrzem jony ujemne, które poprawiają samopoczucie, dają możliwość szybkiego odpoczynku i regeneracji sił człowieka.

Klimatyzatory z tego rodzaju systemami filtracyjnymi emitują również niewielkie ilości ozonu, który poprawia samopoczucie a jednocześnie bardzo skutecznie niszczy wiele bakterii, szczególnie beztlencowców.

FONKO POLSKA

ul. Puławska 599 B, 02-885 Warszawa
tel. (+48 22) 644 39 83, fax (+48 22) 644 39 87

FONKO®

KLIMATYZATORY

FONKOLINIA/24h: 0 801 367 333

www.fonko.com.pl

Czasopisma specjalistyczne

Kontynuujemy prezentację najciekawszych zagadnień i tematów poruszanych w czasopismach specjalistycznych.

Redakcja: ul.Czackiego 3/5, 00-043 Warszawa
tel. (0-22) 336-13-13, tel./faks 827-02-58
e-mail:drogownictwo@sitk.com.pl
e-mail:g.strzepka@sitk.neostrada.pl
www.wydawnictwa.sitk.com.pl

Miesięcznik „Drogownictwo” jest specjalistycznym czasopismem naukowo-technicznym poświęconym zagadnieniom, które są w kręgu zainteresowań inżynierów i techników pracujących w drogownictwie i mostownictwie.

W czasopiśmie drukowane są artykuły z dziedziny technologii budowy dróg i autostrad, inżynierii ruchu, geotechniki, budowy i utrzymania obiektów mostowych, zarządzania i utrzymania infrastruktury drogowej, normalizacji drogowej i mostowej, planowania sieci dróg i autostrad, a także dotyczące historii budowy dróg i mostów.

Autorami artykułów są pracownicy wyższych uczelni technicznych, instytutów resortowych, biur projektowych, administracji drogowej i przedsiębiorstw.

Artykuły, mające szczególne znaczenie dla rozwoju nauki oraz techniki drogowej i mostowej, są recenzowane.

Zamieszczamy też artykuły dyskusyjne i polemikę z nimi. W krótkich notkach podawane są najnowsze osiągnięcia światowe w dziedzinie techniki oraz realizacji nowoczesnych obiektów drogowych i mostowych.

Wydawane są także okolicznościowe numery specjalne poświęcone w całości jednemu wybranemu tematowi.

W czasopiśmie można znaleźć aktualne informacje o planowanych konferencjach, seminariach i szkoleniach, związanych z budownictwem drogowym i mostowym. Podawane są także bieżące informacje z życia Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji Rzeczypospolitej Polskiej, które jest wydawcą miesięcznika. Czasopismo ma bogatą tradycję. Po wojnie reaktywowano je w 1946 r. jako kontynuację wydawanych od 1926 r. „Wiadomości Drogowych”. Więcej informacji o treści poszczególnych numerów można znaleźć na stronie internetowej www.wydawnictwa.sitk.org.pl.

W najbliższym numerze polecamy artykuł Igora Ruttmara i Antoniego Szydło pt. „Wykorzystanie symulatora ciężkich pojazdów do weryfikacji konstrukcji nawierzchni płatnej autostrady A-2”. Autorzy opisują jedyny swego rodzaju eksperyment wykonany w Polsce dla potrzeb zaprojektowania konstrukcji nawierzchni na autostradzie.

związane z zastosowaniem rur polietylenowych. Wśród referatów przedstawionych w formie artykułów, w czasopiśmie warto zwrócić uwagę na te, które dotyczą omawianego produktu, doświadczeń i uwarunkowań eksploatacyjnych oraz wymagań i metod badań dotyczących rur przeznaczonych do przesyłania wody, gazu oraz budowy kanalizacji ciśnieniowej. Bardzo interesujący jest artykuł dotyczący nowoczesnych metod układania i renowacji rurociągów wraz z prezentacją przekładów zastosowań rur PE. W czasopiśmie znajdują Państwo również informacje dotyczące technologii budowy rurociągów polietylenowych oraz dane dotyczące właściwości PE nowej generacji do produkcji rur i kształtek. Bardzo interesujące są również informacje zawarte w dwóch ostatnich artykułach, dotyczące z jednej strony wykorzystania rur PE w systemach renowacyjnych, natomiast z drugiej strony – nowoczesnych technik rehabilitacji i budowy rurociągu z wykorzystaniem PE.

Dzięki monotematycznemu charakterowi numeru marcowego zawarte jest w nim pełne kompendium wiedzy na temat rurociągów polietylenowych, i to nie tylko ich charakterystyki, ale również możliwości wykorzystania, jak też metod układania i renowacji rurociągów.

Inżynieria
i Budownictwo

Przegląd Budowlany

Gaz, Woda i Technika
Sanitarna

Ciepłownictwo,
Ogrzewnictwo,
Wentylacja

Gospodarka Wodna

Wiadomości
Melioracyjne
i Łąkarskie

Biuletyn INPE

Spektrum – magazyn
informacyjny SEP

Drogownictwo

Wiadomości naftowe
i gazownicze

Inżynieria Morska
i Geotechnika

Materiały Budowlane

GAZ, WODA i TECHNIKA SANITARNA

Redakcja: ul.Czackiego 3/5, pok. 404
00-043 Warszawa, skr. poczt. 1004
tel./faks (0-22) 827-02-49, 336-14-07
www.cieplogaz.sitk.com.pl
e-mail:gwits@poczta.onet.pl

Marcowy numer czasopisma „Gaz, Woda i Technika Sanitarna” ma charakter monotematyczny, poświęcony konferencji organizowanej przez Stowarzyszenie PE100+. Stowarzyszenie to, założone w 1999 r., jest organizacją skupiającą pięciu producentów polietylenu wysokiej gęstości a której celem jest zagwarantowanie najwyższego poziomu w produkcji i przetwórstwie materiału klasy PE100 przeznaczonego do wytłaczania rur ciśnieniowych. Celem Stowarzyszenia jest również stworzenie marketingowej platformy, w celu promocji stosowania rurociągów z polietylenu.

W ramach konferencji wygłoszone były referaty

Magazyn
Informacyjny
Stowarzyszenia
Elektryków
Polskich

Redakcja: ul. Świętokrzyska 14a, pok. 322, 00-050 Warszawa
tel. (0-22) 55-64-308, faks: (0-22) 55-64-301,
e-mail: spektrum.sep@sep.com.pl

Czasopismo adresowane do inżynierów i techników ze wszystkich dziedzin elektryki - od energetyki, elektrotechniki, instalacji i urządzeń elektrycznych po elektronikę, telekomunikację i informatykę.

W zeszycie nr 3/2004 „Spektrum” opublikowane są m.in.:

- ▶ zasady działalności SEP w zakresie normalizacji,
- ▶ doświadczenia i uwarunkowania funkcjonowania komisji kwalifikacyjnych (regulacje prawne, informacje o działalności KK w SEP i wynikające z tego wnioski, propozycje zmian unormowań prawnych dotyczących KK),
- ▶ informacje Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa,
- ▶ prawo w sieci (aktualna informacja prawna dostępna w Internecie w postaci bazy Lex Polonica Online, nagrodzonej na targach KOMPUTER EXPO 2004).

Przypominamy, że „Spektrum” zawiera informacje o organizowanych przez SEP konferencjach, seminariach, szkoleniach, wystawach i innych formach aktywności stowarzyszeniowej. Na jego łamach zamieszczane są materiały informacyjne o nowinkach technicznych i oferty licznych producentów i usługodawców.

„Spektrum” publikuje kalendarz ciekawszych imprez technicznych oraz przeglądy, publikacji, prezentuje produkty i firmy wyróżnione na targach i wystawach oraz firmy rekomendowane przez SEP, umożliwia czytelnikom prezentowanie swoich poglądów i głosów w dyskusjach na tematy najważniejsze dla środowiska elektryków. W dodatkach specjalnych okresowo zamieszczane są ciekawe i poszukiwane artykuły techniczne ważne dla środowiska elektryków, a zwłaszcza dla instalatorów.

Na łamach „Spektrum” ukazują się informacje nadsyłane przez Polską Izbę Inżynierów Budownictwa, której członkowie mogą prenumerować to czasopismo na ulgowych zasadach, takich samych jak dla członków SEP.

Koszt rocznej prenumeraty w 2004 r. dla członków PIIB wynosi 72 zł.

Prenumeratę przyjmuje Centralny Ośrodek Szkolenia i Wydawnictw SEP, ul. Filtrowa 67, 02-055 Warszawa (wpłatę należy dokonać na konto: BOŚ SA II Oddział Warszawa nr 27 154011572001661931640002).

Miesięcznik
Polskiego
Zrzeszenia
Inżynierów
i Techników
Sanitarnych

CIEPŁOWNICTWO OGRZEWNICTWO WENTYLACJA

Redakcja: ul. Czackiego 3/5, pokój 216
00-950 Warszawa, skr. poczt. 1004
tel./faks (0-22) 828 27 26, tel. (0-22) 826 43 35
www.cieplotgaz.com.pl

Na naszej stronie www.cieplotgaz.com.pl Czytelnicy znajdą spisy treści oraz streszczenia artykułów. Znajdują się tam również odnośniki do stron www reklamujących się u nas firm.

Autorzy artykułów publikowanych na łamach naszego czasopisma otrzymują 4 punkty od Ministerstwa Nauki i Informatyzacji (dawniej Komitetu Badań Naukowych).

W numerze majowym naszego czasopisma ukażą się, między innymi, referaty wygłoszone na Forum Termomodernizacja 2004, którego nasze czasopismo było Patronem Medialnym.

Referaty i dyskusja dotyczyły zarówno aktualnych problemów termomodernizacji budynków jak i nowej sytuacji powstającej w związku z integracją europejską, a zwłaszcza z wprowadzeniem wymagań Dyrektywy Unii Europejskiej w sprawie jakości energetycznej budynków.

Zachęcamy do prenumeraty czasopisma COW.

Miesięcznik
Polskiego Związku
Inżynierów
i Techników
Budownictwa

Redakcja: ul. Świętokrzyska 14a, pok. 201
00-050 Warszawa
tel./faks (0-22) 826-67-00, 828-27-20
e-mail: biuro@przegladbudowlany.pl
www.przegladbudowlany.pl

W kwietniowym wydaniu „Przeglądu Budowlanego” szczególnie polecamy obowiązujący od 23 marca tego roku, znowelizowany status rzeczoznawcy budowlanego.

Czytelnicy znajdą tu również artykuł o aktualnej sytuacji normalizacyjnej ochrony

ciepłej budynków oraz kontynuację tematu bezpieczeństwa pożarowego wielorodzinnych budynków mieszkalnych. W dziale Rynek budowlany polecamy artykuł zawierający najważniejsze informacje o oznakowaniu CE oraz interesujący artykuł o budownictwie mieszkaniowym w egzotycznej Japonii.

W dziale Nauka dla budownictwa znajdziecie Państwo cykl artykułów poświęcony problematyce betonu: sposoby recyklicacji niewbudowanych składników mieszanki betonowej, artykuł o lekich betonach kruszywowych o właściwościach samozagęszczalnych, oraz wybrane aspekty wzmocnienia filarów murowych za pomocą materiałów kompozytowych.

Zapraszamy do lektury.